

SP 908
KLASJE
2003
352(497.4 Ivančna Gorica)
120030148,5
KNJIZNICA GROSUPLE
COBISS.O

Klasje

Časopis prebivalcev občine Ivančna Gorica

Številka 5

Ietnik 9

maj 2003

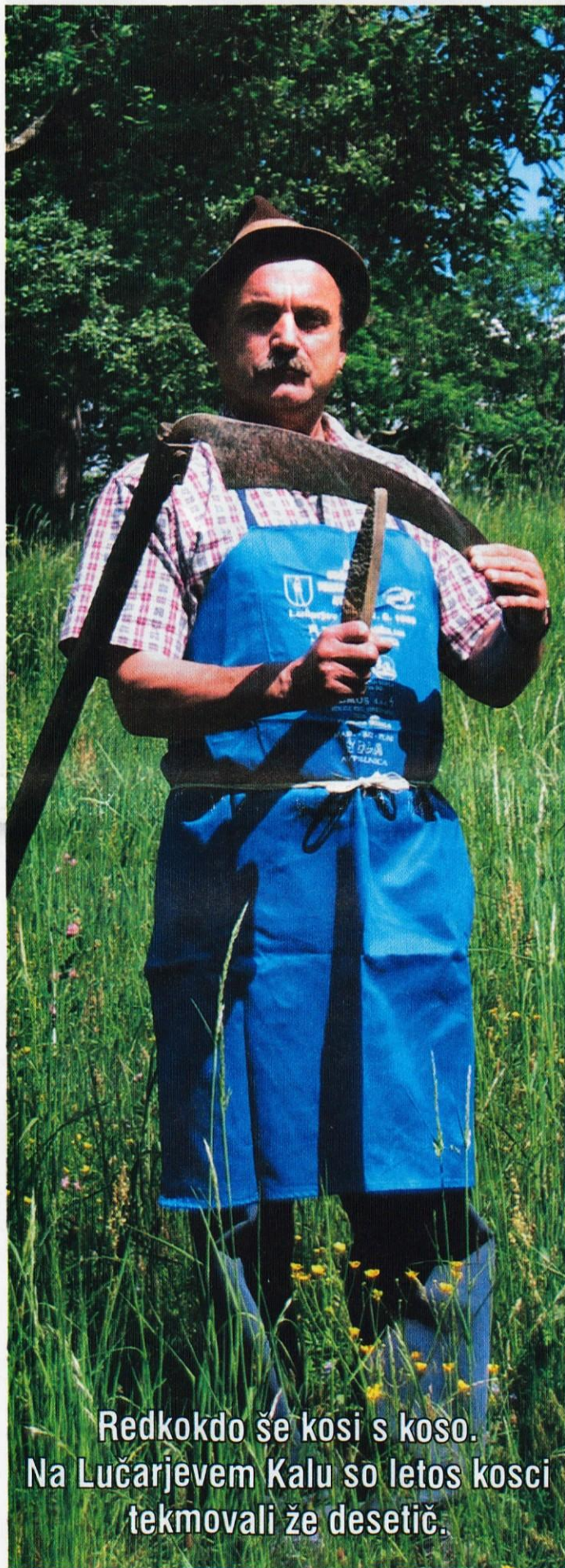
LaMaS

RAČUNALNIŠKI INŽENIRING d.o.o.
Ljubljanska cesta 24 a, 1295 Ivančna Gorica
TEL: 01/7869-040, GSM1: 041/661-972
FAX: 01/7869-045, GSM2: 041/612-923

POPOLNA PONUDBA

Računalniki, tiskalniki, komponente,...
Programi za podjetja in sam.podjetnike,...
... za računovodstvo in trgovino

<http://www.lamas.si> e-mail: lamas@lamas.si

Redkokdo še kosi s koso.
Na Lucarjevem Kalu so letos kosci
tekmovali že desetič.

Uspel 27. veslaški spust po Krki

str. **13**

Veslaški "dan mladosti" na Krki

UREDNIŠKI UVODNIK

Pred kratkim, 29. 5., se je prijetno praznovalo občinski praznik. Spomnimo se, da je pred 132. leti na ta dan Josip Jurčič prevzel urednikovanje časopisa Slovenski narod.

Zanimivo je dejstvo, da so Jurčiču v tistih časih prvaki očitali, češ da je list slabo urejevan, da ni političen, ampak samo naroden list (vir: Zbrano delo; knj. 10). Mogoče je tudi zato, ker se še vedno čaka na novo uredništvo pri Klasju in ker se staremu uredništvu kdajpakdaj očita podobno prav, da vprašamo vas, bralce, kakšen časopis si želite. Bolj takega ali bolj tistega?

Če pa že praznujemo občinski praznik na tak dan, je prav, da povemo še to, kako je o časopisu Slovenski narod razmišljal Jurčič:

"Držeč se obljube, katero je Slovenski narod stavil v svoj program: da ne bode namreč služil ni osebam ni strankam, temveč vedno imel pred očmi korist slovenskega naroda, grajal je ta časopis že marsikaj domačega, kar ni tako, kakor bi moralo biti, kakor si pošten domoljub želi, da bi bilo, in kakor bi dostikrat tudi lahko bilo, ko bi bila volja in energija napake, nepotrebne obzire in slabosti odpraviti. Če pa je to in ono grajal, storil je to dolžnost, ki jo ima poštena žurnalistika, da pove tudi lastnim ljudem istino; storil je to s pošteno patriotično namero, da bi se napaka spoznala in zboljšala in dostikrat ni zastoj grajal..."

Vabilo vam, bralci, torej velja. Odgovor na vprašanje, svoje kritike, pohvale in predloge za popotnico politiki ob novem uredništvu pošljite na ustaljen uredniški naslov. (KM)

PROSLAVA OB OBČINSKEM PRAZNIKU str. **2**

ZA VEČJO VARNOST

**AVTOMATSKE
ZAPORNICE NA
ŽELEZNIŠKI
POSTAJI ŠENTVID
ŽE DELAJO**

str. **8**

POJO NAJ LJUDJE - že štiriintridesetič na Taboru v Šentvidu pri Stični

str. **6**

PROSLAVA OB DNEVU OBČINE

Slavnostni govornik župan Jernej Lampret.

Občina Ivančna Gorica je za svoj dan izbrala 29. maj, ko je pred 132 leti naš najbolj znani "soobčan" Josip Jurčič postal urednik Slovenskega naroda. In tak dan je treba proslaviti! Organizirana je bila proslava s kulturnim programom in slavnostnim govorom našega župana Jerneja Lampreta. Na prireditvi pa so podelili tudi letošnje občinske nagrade.

Moški pevski zbor Ambrus.

Proslavo so začeli godbeniki iz Stične. Kot se za tak dan spodobi, so zaigrali slovensko himno, nato pa je sledil županov nagovor vsem zbranim. Spregovoril je o življenju, delu in pečatu, ki ga je občini pustil Josip Jurčič, skupnih občinskih dosežkih na vseh področjih ter o kulturnih in naravnih znamenitostih, na katere je občina lahko ponosna. Zbrane je povabil na otvoritev nove šole v Ivančni Gorici, ki bo jeseni, ter izpostavil, da nam vse to omogočajo posamezniki in organizacije, ki postavijo javni interes pred zasebne. Le tako in s pomočjo vizije se lahko podoba občine spreminja,

nadgrajuje in postaja iz leta v leto boljše in naprednejše.

Po slavnostnem govoru so godbeniki, ki jih vodi Maks Kozole, zaigrali še nekaj skladb, potem pa je sledil vrhunec prireditve, kajti podeljevali so občinske nagrade.

Najvišjo nagrado, in sicer Zlati grb občine, je prejelo podjetje Akrapovič. Prevezel jo je direktor podjetja Igor Akrapovič. Občinski svet je podjetje izbral zato, ker je najuspešnejše v naši okolici in je tako zgled, spodbuda za vse druge. Za njihove izdelke, ki jih prodajajo tudi v tujini, veljajo najstrožja kakovostna merila. In prav zaradi svoje uveljavljenosti v tujini naj bi se podjetje še širilo in tako ponudilo še več delovnih mest. Poleg tega pa Akrapovič nudi tudi sponzorsko podporo več kulturnim in prostovoljnimi društvom.

Po kratkem glasbenem premoru, za katerega so poskrbeli Moški pevski zbor KD Ambrus in Šentjurski oktet, je sledila podelitev še treh nagrad. Nagrado Josipa Jurčiča je prejel predsednik Gasilske zveze Ivančna Gorica Alojzij Ljubič. Gospod Ljubič je gasilec že 53 let in je veliko pripomogel k razvoju gasilstva

Jana Cvetko, kustosinja in vodja muzeja; prof. umetnostne zgodovine in dipl. etnologinja, višja kustosinja Nataša Polajnar Frelj; akademska slikarka, restavratorica mag. Darja Srebnik in muzejski dokumentalist Marko Okorn. Poskrbeli so za ohranjanje bogate zgodovine krščanstva, ki so jo uredili v različnih prostorih samostana Stična in je še vedno na ogled.

Plaketo Antona Tomšiča pa je prejel Cveto Zupančič. S svojim poznavanjem kmetijske problematike, ki jo je dodobra spoznal na svoji kmetiji na Vrhu pri Višnji Gori, pomaga vsem kmetijam v občini pri reševanju njihovih problemov. Od leta 1995 je predsednik Kmetijske zadruge Stična, leta 2000 je bil izvoljen tudi v Upravni odbor kmetijsko-gozdarske zbornice, kjer skrbi za gozdarstvo in lovstvo. Novembra 2002 pa je bil izvoljen v Državni svet kot predstavnik kmetov ter je tudi član Interesne skupine kmetov, obrtnikov in samostojnih poklicev. Zupančič je predsednik Komisije za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano; poleg vseh funkcij pa skrbi še za kmetijo in šestčlansko družino.

Nato se je proslava nadaljevala na svežem zraku, kjer so vsi zbrani proslavili zaključek gradbenih del na poslovnem centru Zolnir, katerega otvoritev bo predvidoma jeseni. Župan Jernej Lampret je v svojem nagovoru zbranim povedal, da je vesel in da občina potrebuje tak objekt, v katerem bodo lokali, trgovine in poslovni prostori. Zbrane je nagovoril tudi Brane Kastelic, direktor IMOS-a, ki je prevzel odgovorno nalogo izgradnje poslovnega centra. Ideja o izgradnji se je rodila marca 1999 in kmalu po izdelanih načrtih so bili prostori prodani. V tem trenutku je za oddajo oz. prodajo na voljo le še nekaj prostorov, kot je dejal Kastelic. Ime Zolnir, ki ga je izbral direktor IMOS-a, izhaja iz Jurčičeve zgodbe Klostrski zolnir. In prav zato je sledil kratek odlomek iz te igre, ki jo je muljavsko letno gledališče uprizorilo pred nekaj leti.

Na proslavi pa se ponavadi tudi pleše; tokrat so ob zvokih harmonike zaplesali plesalci Folklorne skupine KD Zagradec, ki jih vodi Nataša Hribar. Kulturni program pa so zaključili godbeniki iz Stične.

Saša Senica

Zlati grb občine je prejelo podjetje Akrapovič. Prevezel jo je direktor podjetja Igor Akrapovič.

Nagrado Josipa Jurčiča je prejel predsednik Gasilske zveze Ivančna Gorica Alojzij Ljubič.

Nagrado Josipa Jurčiča je prejel tudi Slovenski verski muzej Stična

Plaketo Antona Tomšiča je prejel Cveto Zupančič.

SVETNIKI ODGOVARJAJO

V nadaljevanju vam predstavljamo mnenja naših občinskih svetnic, svetnikov in tudi svetniških skupin v zvezi z reševanjem problema družine Motoz. O njej smo že obširno pisali v prejšnjih številkah Klasja, v našem časopisu smo izpeljali akcijo zbiranja denarja, pred kratkim pa je bila tudi na TV SLO 1 (voditelj Marjan Jerman v oddaji Nedeljsko oko, 11.5.2003) oddaja, ki je obravnavala omenjeno problematiko.

Torej so problemi Motozovih očitno zelo aktualni, tako za lokalno skupnost kot tudi širšo javnost. Ravno zato smo občinskim svetnikom zastavili naslednje vprašanje:

"Kako bi lahko po vašem mnenju občina oz. lokalna skupnost kot družba reševala problem Motozovih? Na kakšne načine, s kakšnimi in čigavi sredstvi?"

SDS

V naši bližini živi veliko pomoči potrebnih ljudi

Kljub upoštevanju načela enakih izhodiščnih možnosti so nekateri posamezniki in skupine v razmerah tržno-socialnega gospodarstva odrinjeni na rob družbe. Da bi preprečili socialno odrinjenost in revščino, ki si ju sodobna družba ne sme dovoliti, potrebujemo učinkovit sistem socialnega varstva. Ta bi po mojem mnenju moral biti tak, da bi se država (to sta seveda vlada in vladajoča večina v parlamentu) in njene institucije na težave, kakršne ima družina Motoz, čimprej in učinkovito odzvale. Žal sedanja oblast očitno ni sposobna ali pa, kar je še bolj verjetno, nima interesa reševati socialnih težav svojih državljanov. Raje dopušča neomejeno bogatenje posameznikov na račun privatizacije nekdanjega skupnega družbenega premoženja in lumparije, kot je SIB banka, kot da bi poskrbela za ljudi, ki so brez svoje krivde odrinjeni na obrobje.

To, kar sem zapisal v naslovu, gotovo drži. Veliko pomoči potrebnih ljudi živi v naši bližini, pa jih pogosto niti ne opazimo. Žal so mnogi od njih preveč ponosni in raje živijo v bedi, kot da bi prosili za pomoč. Če pa se že odločijo za ta korak, pri za to odgovornih pogosto naletijo na gluha ušesa oziroma administrativne ovire.

Sam že nekaj let vodim upravo ustanove Vrtnica za pomoč ljudem v stiski, ki se skupaj z dobrotniki trudi, da bi s finančno ali materialno pomočjo telesno in duševno prizadetim ter socialno ogroženim ljudem olajšala trpljenje in vrnila upanje. "Sem na zavodu za zaposlovanje, mojega dragega moža pa je zadela možganska kap. Imamo dve punčki, 2 leti in pol in prvošolko Metko. Prosim vas. Samo jokam še. Ali bi se mi dalo kako pomagati?"

To je samo ena izmed življenjskih zgodb v številnih prošnjah, ki prihajajo na naslov ustanove Vrtnica. Skupaj s sodelavci se zavedamo, da samo z zbiranjem in razdeljevanjem pomoči ne bomo rešili socialnih problemov ali celo odpravili revščine. Če pa bodo našemu zgledu sledili tudi tisti, ki lahko pomagajo,

bomo te težave vsaj ublažili.

Kot občinski svetnik bom seveda podprl predlagano pomoč tako družini Motoz kot tudi drugim pomoči potrebnim iz naše občine, nekaj pa sem daroval tudi sam. Občinska uprava in občinski svetniki pa lahko pomagamo tudi tako, da na podobne primere, kot je družina Motoz, opozarjamo ustrezne socialne ustanove in bimo nad tem, da jim bo pomoč, ki jim pripada, res dodeljena.

Kot sem omenil že v uvodu, je prva poklicana za ureditev tega vprašanja državna oblast oziroma njene institucije. Socialdemokratska stranka Slovenije ima rešitve, kako je treba pristopiti h globalnemu reševanju tega problema; prepričani smo, da nam bodo volivci že na naslednjih volitvah poslancev v državni zbor omogočili, da jih tudi uresničimo.

Dušan Strnad, SDS

=====

Žalostna zgodba se me je, tako kot večine izmed vas, zelo dotaknila. Družini Motoz, ki živi v težkih razmerah, želi država rubiti. Kaj naj jim vzame? Borna kmetija jim komaj omogoča skromno preživetje. Največji problem jim sedaj predstavlja, kako plačati kazen, ki jo po desetih letih želijo izterjati od Franca Motoza, ki je takrat povzročil prometno nesrečo. V tem času so stroški izredno narasli. Del stroškov je bil poravnani s pomočjo občine Ivančna Gorica, za plačilo je ostalo še dva milijona tolarjev.

Kot nam je znano, je družina Motoz socialni problem. Za tovrstne primere pa država po zakonu lahko določi brezplačno pravno pomoč, ki tu ni bila izkoriščena. Ko je Vrhovno sodišče s sodbo odločilo in določilo kazen, je verjetno tudi predlagalo rešitev. Postopek se je dolgo vlekel in skrbnica sama je predlagala, da bi lahko prodali del zemlje od kmetije, ker živali, ki jim pomenijo preživetje, ne morejo dati.

Ker smo in želimo biti pravna država, mislim, da je zakone treba upoštevati, saj so za vse enaki. Občina je bila in bo vedno pripravljena pomagati v okviru svojih zmožnosti. Ali bodo država, socialna služba in druge institucije v primeru družine Motoz opravile svojo dolžnost? Če v mnogih primerih najdemo salomonsko rešitev, jo lahko poiščemo tudi v tem primeru.

Frančišek Grabljevec

SLS.

Natanko pred enim letom, konec maja 2002, sem na pobudo takratnega predsednika KS Metnaja ALOJZA JANEŽIČA seznanila občinski svet z zelo težkim stanjem družine MOTOZ s Planine. Ker smo takrat na občinskem svetu ravno obravnavali poročilo Centra za socialno delo iz Grosuplje, se mi je to zdelo še toliko bolj umestno. Moram pa povedati, da sem tudi sama zelo dobro seznanjena s težkim stanjem te družine in še nekaterih drugih občanov na skrajnem severnem delu naše občine. Zato mi naj bo dovoljeno, da o tej zadevi napišem malo daljši prispevek.

Kot že rečeno, smo se svetniki takoj odločili, da prispevamo vsak po eno sejnino, nekaj sredstev pa je pripraviel še g. župan iz občinskega proračuna. Člani uredniškega odbora Klasja smo tudi takoj obiskali družino Motoz in v sodelovanju s KS Metnaja razpisali nabiralno akcijo. Odziv je bil na žalost bolj skromen (v glavnem smo prispevali člani uredniškega odbora, takratni predsednik KS in nekaj občanov). Vse, kar smo nabrali, je šlo za poplačilo stroškov odvetniku Cerarju.

Po razpisu v Klasju se je v akcijo aktivno vključil tudi krajevni odbor Rdečega križa iz Ivančne Gorice. Prva napaka je bila po moje storjena pri Centru za socialno delo, ki skrbnici Olgi ni svetoval brezplačne pravne pomoči po Zakonu o brezplačni pravni pomoči, do katere, tako sem prepričana, je družina Motoz upravičena.

Center za socialno delo iz Grosuplje je zelo dobro poznal oz. bi moral poznati razmere in gmotno stanje Motozovih, ki imajo tri bolne in invalidne osebe (vsi trije so bili rojeni v času vojne, ko je na tem delu potekala nemško-italijanska meja in so starši in otroci preživljali hude čase).

Eden od varovancev, France, ki je imel pred desetimi leti prometno nesrečo, je tudi sam utrpel hude poškodbe. Spoznan je bil za krivega (mnenje mnogih je, da neupravičeno) in drugi udeleženec je vložil odškodninski zahtevek na sodišču. Sodišče je krivdo prevailo na skrbnico Olgo, ki je svoji tašči na smrtni postelji obljubila, da bo skrbela za tri svake in se je iz Litije preselila na Planino. S tem dejanjem daje potuho tudi državi. Če bi bili vsi trije v domu, bi bili stroški države bistveno večji, kot je oskrbnina, ki jo prejema. Ker agonija s sodiščem traja že nekaj let, se je tudi Olga že nekajkrat srečala z infarktomi in je na robu živčnega zloma. Skupaj z varovanci živijo v nemogočih razmerah. Kje naj vzame 2.800.000 tolarjev za odškodnino in sodne stroške (k temu znesku je treba prišteti še obresti in seveda še okrog 1 milijon odvetniških stroškov)?

Če je sodba pravomočna, je po moje tokrat na potezi DRŽAVA, ki naj bi take primere financirala iz rezervnega sklada državnega proračuna ali iz kakšnega drugega vira. Menim, da je občina že naredila svoje. Kljub temu sem prepričana, da se bomo še trudili z akcijo, predvsem preko podjetij. To akcijo že pelje Krajevni odbor Rdečega križa iz Ivančne Gorice pod vodstvom ge. Lojzke

Sever. Treba pa je pohvaliti tudi novinarja MARJANA JERMANA, ki je težave družine MOTOZ predstavil preko nacionalne televizije širšemu slovenskemu prostoru; prvi odmevi so že tu.

Čeprav je v Sloveniji, pa tudi v naši lokalni skupnosti, še veliko žalostnih zgodb, sem prepričana, da se bo prižgala iskrica v žalostnih očeh ljudi na obrobju naše občine. Morda se bodo otoplila tudi srca tistih, ki živijo "na veliki nogi" in bodo pomagali družini v veliki stiski.

V imenu svetniške
skupine SLS:
Milena Vrhovec

LDS

S problematiko družine Motoz s Planine se je Občinski svet v prejšnjem mandatu delno seznanil na 25. seji, 31. maja 2002, ko je obravnaval točko dnevnega reda Poročilo Centra za socialno delo Grosuplje za leto 2001. Takratna direktorica CSD Grosuplje ga. Matjažičeva svetnicam in svetnikom ni podrobneje obrazložila, kakšno pomoč je omenjena družina že dobila. Menimo, da bi bilo prav, da bi bil Občinski svet seznanjen z vsemi dejstvi v zvezi z reševanjem problema Motozovih. Vsekakor pa se mora za pomoč in reševanje socialnovarstvenih problemov družina obrniti na pristojni organ, v tem primeru najprej na Center za socialno delo Grosuplje, ki je edini pristojen za reševanje teh zadev.

Za svetniško skupino LDS
Sonja Maravič

Problematika omenjene družine je po meni znanih podatkih precej zapletena in zahteva celostno obravnavo. Za odločitev o tem bi potrebovala bistveno večji vpogled v nastanek problemov in s tem povezano rešitev.

Ko sem prvič slišala za probleme, sem se spomnila številnih primerov rejniških družin, ki jih srečujem pri svojem delu. Ponovno se mi je pojavilo vprašanje, ali je služba, ki dovoli namestitve rejencev oz. oskrbovanca v določeno družino, storila vse. Tu mislim predvsem na to, da je treba družino pripraviti, ji predstaviti vse možne zaplete in jo seveda seznaniti z vsemi dolžnostmi in odgovornostmi, ki jih s tem delom prevzame. Verjetno višina rejnine oziroma rejniškega dodatka ni tista, ki bo prevladala nad vsem prej naštetim. Kolikor mi je znano, ta denarni znesek ni prav zavidanja vreden glede na odgovornost. Prav tako je treba družino pripraviti na psihofizično stanje oskrbovanca in jo seveda spremljati ter ji pomagati s svetovanjem, tako na psihični kot organizacijski ravni. Problematike take narave se nekoliko bolj zavedam, ker dnevno delam s hendikepiranimi otroki po psihični in telesni strani, in

tudi v naši ustanovi, čeprav strokovno usposobljeni, dostikrat potrebujemo bodisi supervizijo ali pa pomoč nas samih med seboj.

Če so bili vsi ti postopki pravilno izpeljani, menim, da ni bojazni, da se rešitev ne bi našel. Podpiram vse akcije za pomoč družini, kot svetnica Občine Ivančna Gorica pa bom podprla aktivnosti občine za ustrezno in humano rešitev problema. Načina in virov sredstev ne morem opredeliti, ker imam premalo podatkov.

Magdalena Urbančič

N.Si

Nova Slovenija
Krščanska ljudska stranka

Problem Motozovih je že bil obravnavan na eni od lanskih občinskih sej. Če se dobro spomnim, jim je bila dodeljena tudi finančna pomoč. Denar ni bistveno spremenil njihovega življenja. Je že tako, da drži, da je treba človeka naučiti loviti ribe. Ena riba ali pa deset mu problem prestavita samo v prihodnost.

Prav gotovo pa Motozovi niso edini primer v občini. Predvidevam, da je še kar nekaj družin, ki bi potrebovale pomoč. Tukaj se poraja vprašanje, ali je za to pristojna občina. Če bi bila občina socialna ustanova, potem bi bil odgovor pritrdilen. Ker pa je njena vloga v lokalni skupnosti popolnoma drugačna, je odgovor negativen.

Povejmo to bolj nazorno. Občina je odgovorna za to, da imajo vsi občani pitno vodo, dobre ceste, urejeno kanalizacijo, poskrbeti mora tudi za komunalno opremljenost zemljišč, za infrastrukturo, ki bo omogočala odpiranje novih delovnih mest, in še bi lahko naštevali. Socialno politiko pa v občini vodijo za to ustrezni organi (če govorimo o državnih institucijah). V našem primeru je to Center za socialno delo v Grosuplju. Predlagam, da vprašanje naslovite tudi na njih. Pri tem pa ne smemo pozabiti še na Rdeči križ in Karitas.

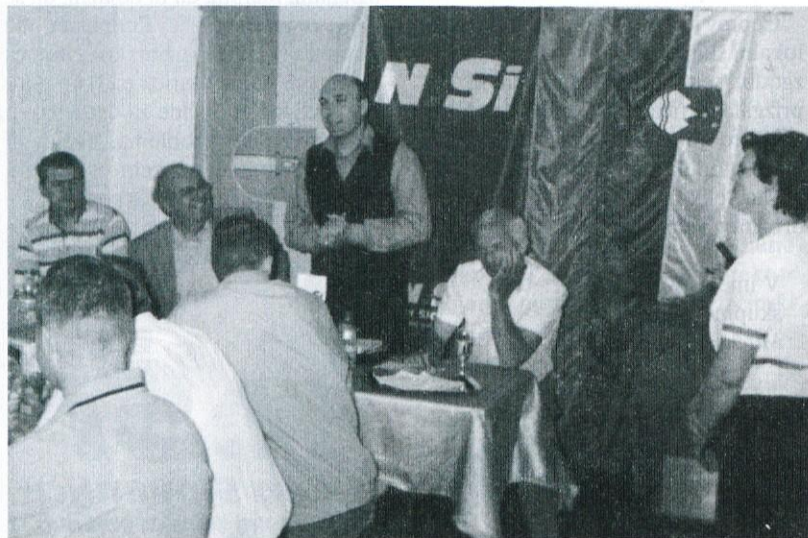
Obstajata še dve rešitvi, ki pri nas (še) nista razviti. To je tako imenovano prostovoljno delo in desetina. Pri prostovoljnem delu gre za konkretno fizično pomoč posameznikov prostovoljcev, npr. pospravljanje, pranje, likanje, kuhanje ... To delajo seveda zastoj. Ponavadi je to enkrat na teden. Organizirani so v skupine in skrbijo za natančno določene ljudi.

Načelo desetine zajema finančni del. Posamezniki in podjetja se odločijo, da bodo namenili 10% svojih prihodkov v humanitarne namene. Veliko? Nekateri pravijo, da so šele potem, ko so dali 10% revežem, zaslužili več. Zakaj ne bi poskusili tudi mi? Vsak bo v svoji bližnji okolici našel koga, ki potrebuje pomoč pri domačih opravilih in v denarju. Poskusimo! Prepričan sem, da bo tako naše življenje dobilo nove dimenzije. Ali kot pravi Walt Whitman: "Dobrodelnost in notranja moč sta edini investiciji." Mislimo na svojo prihodnost! Ne spreglejmo ljudi, ki potrebujejo našo pomoč.

Andrej Sekirnik
svetnik in predsednik OO N.Si
Ivančna Gorica

N.Si
Nova Slovenija
Krščanska ljudska stranka

GOSPODARJI NA SVOJI ZEMLJI

V čudovitem ambientu Malega Kala, pri Gerželjevih, je 17. maja potekal prvi zbor članov in simpatizerjev Nove Slovenije. Po predstavitvi bogatega in plodnega dela v minulem letu in pol, odkar smo ustanovili občinski odbor, nas je nagovoril predsednik Nove Slovenije dr. Andrej Bajuk. mestu bom Povzel bom nekaj njegovih besed.

Gospod Bajuk je v prvi vrsti pohvalil naša prizadevanja pri delu v lokalni politiki. Rekel nam je, da delamo zelo odgovorno, saj se iz poročila čuti, da smo gospodarji na svoji lastni zemlji. Lokalna politika se dela samo tako, da se posamezniki čutijo odgovorni za "svojo" lastnino, svojo občino.

Nato se je g. Bajuk dotaknil širše politične situacije v Sloveniji. Dejal je, da je že zdavnaj jasno, da je od zgodbe o uspehu ostala samo zgodba. Če Slovenci še naprej vztrajamo v tej situaciji, je to samo zato, ker je še preveč ljudi, ki so to pripravljene prenašati. In kaj prenašamo? To, da nismo vsi enaki pred zakonom. To, da eni morajo plačevati davke, drugim pa tega ni treba, to, da je šolski sistem črtal iz svojega programa besedo vzgoja. To, da nam želijo vsiliti svojo resnico o dogajanju po drugi svetovni vojni. To, da je bil nakup banke SIB "pametna" odločitev takratnega političnega vrha mestne občine Ljubljana in še bi lahko naštevali. Več kot očitno je, da je voz obtičal v blatu. G. Bajuk je nadaljeval, da smo Slovenci pripravljene ta voz poriniti iz blata, vendar ne tako, kot nekateri mislijo: da bodo namreč še naprej veselo sedeli na njem. Čas je, da vsi sestopijo in pomagajo. Koliko jih bo sestopilo, se bo videlo že na naslednjih državnoborskih volitvah. Na njih odločamo mi, volivci. G. Bajuk je svoj govor zaključil z besedami: "To je bolna družba. Dejmo ohraniti pametno glavo."

Naš zbor smo nadaljevali pozno v noč s prijetnim druženjem ob zvokih Jolande in Gašperja Černivec. Bolj kot kdaj koli prej smo se čutili ponosni, da smo člani in simpatizerji Nove Slovenije. V prihodnje si bomo prizadevali, da bo naše delo v občini Ivančna Gorica še bolj odgovorno za dobro vseh občanov in občanov.

Andrej Sekirnik
svetnik in predsednik OO N.Si Ivančna Gorica

OBČINA IVANČNA GORICA
KOMISIJA ZA MANDATNA VPRAŠANJA,
VOLITVE, IMENOVANJA IN PRIZNANJA

Datum: 10. 5. 2003

IZJAVA O ODSTOPU

Obveščam naslovno komisijo (KVIAZ), da na podlagi 104. člena Poslovnika občinskega sveta Občine Ivančna Gorica nepreklicno odstopam z mesta predsednika Nadzornega odbora Občine Ivančna Gorica z dnem 10. 5. 2003 zaradi nezagotavljanja osnovnih pogojev in pripravljenosti za izvajanje funkcije nadzora v občini.

Pri tem ne želim podrobneje komentirati vseh dosedanjih zapletov niti ne ocenjevati, v kolikšni meri gre za nezavzetost posameznih delavcev županstva ter v kolikšni meri za omejevanje izvajanja nadzora s strani župana.

PREDSEDNIK NADZORNEGA ODBORA

Mihael Novljan, l.r

V vednost:

- članom Nadzornega odbora
- županu g. Jerneju Lampretu
- vodji svetniške skupine LDS ge. Sonji Maravič

Občinski odbor Ivančna Gorica
1295 Ivančna Gorica, Sokolska 8, p.p. 20
<http://www.ivancnagorica.lds.si>

L BERALNA DEMOKRACIJA SLOVENIJE

SPOROČILO ZA JAVNOST!

Občinski odbor Liberalne demokracije Slovenije je zaskrbljen zaradi načina sprejemanja in vsebine proračuna za leto 2003 ter onemogočanja nadzora nad javno porabo v Občini Ivančna Gorica.

Žal ugotavljamo, da Občinski svet občine Ivančna Gorica, ki ga v večini kot koalicija sestavljajo pomladne stranke, nima poslušne niti želje, da bi se poslovanje s sredstvi občanov in občanov Občine Ivančna Gorica urejalo v skladu s predpisi. O tem smo se člani svetniške skupine LDS prepričali že v prejšnjem mandatu, saj koalicija teh strank ni dopustila izvajanja nadzora nad javno porabo. Takšno je ravnanje občinskih organov tudi v tem mandatu. Naših predlogov in opozoril koalicija vztrajno ne sprejema. Odločitev predsednika Nadzornega odbora Mihaela Novljana o nepreklicnem odstopu iz teh razlogov razumemo in podpiramo. Ugotavljamo, da Nadzorni odbor dejansko nima zagotovljenih pogojev za delo, poleg tega župan Občine Ivančna Gorica ni želel pravočasno sklicati prve seje Nadzornega odbora, tako da bi le-ta lahko, v skladu z določili Statuta Občine Ivančna Gorica in Zakonom o lokalni samoupravi pravočasno pregledal zaključni račun proračuna za leto 2002. Ta je bil sprejet brez predhodnega sodelovanja Nadzornega odbora, poleg tega pa je Občinski svet, brez upoštevanja opozoril svetniške skupine LDS, sprejel Odlok o proračunu za leto 2003, ki ne vsebuje vseh elementov, kot jih narekuje Zakon o javnih financah. Opozorjamo, da Občina Ivančna Gorica v desetih letih svojega obstoja ni niti enkrat predložila finančnega načrta v KS, njeno poslovanje pa tako ostaja brez učinkovitega nadzora. V tem trenutku občina ni sposobna pripraviti dveletnega proračuna, s čimer bi se izognila začasnemu financiranju in povečala možnosti za sodelovanje pri pridobivanju raznih razvojnih sredstev.

Ocenjujemo, da je stanje na področju javne porabe izredno zaskrbljujoče in bomo o tem obvestili vse pristojne organe, Občinskemu svetu pa predlagali, da sprejme sklep o izvedbi zunanje neodvisne revizije poslovanja Občine Ivančna Gorica v zadnjih letih.

Sonja MARAVIČ
predsednica OO LDS Ivančna Gorica

ENAJSTI PRVOMAJSKI STIŠKI POHOD

V maju je Dolenjska še posebej lepa. Sončni žarki so podobni zlatim iskricam in vse diši po cvetju. Rad imam te pomladi in to naravo. Dolenjsko občudujem in njene čare, če le morem, delim z drugimi. Še se spomnim stezic, ki bi jih našel z zavezanimi očmi, a žal mnogih že dolgo več ni.

Letos smo se z družino prvič udeležili prvomajskega stiškega pohoda, enajstega po vrsti. Več kot 120 pohodnikov se je zbralo sredi Stične, pripravljenih na 24 km dolgo pešpot. Prišli smo tudi iz slovenske prestolnice in celo z Jesenic. Roman Tratar, glavni organizator že od prvega pohoda, nam je pred odhodom povedal, kaj nas čaka. Med nami so bili tudi člani priljubljenega Vokalnega kvarteta Stična. Vreme je bilo lepo in je obetalo, da bo še lepše.

Ko je na stiškem zvoniku odbilo osem, smo krenili preko Nograda in Bukovja. V uri in petnajstih minutah smo bili pod cerkvijo sv. Jurija na Selih. To je najlepša vas za vse, ki smo se tam rodili. Ustavili smo se pri prvi domačiji. Kastelčevi, po domače Bernadovi, so bili že pripravljeni, saj so nam takoj ponudili dovolj pijače, da smo se prav vsi odžejali. V zahvalo jim je kvartet zapel eno najlepših pesmi.

Naprej smo šli po mehki gozdni poti in po štiridesetih minutah vstopili v Izirk, kjer je toliko izvirov, da iz teh zajetij pije pol Dolenjske. Ob Medvedovih toplicah, ki žal niso bile odprte, se je pelo, igralo na harmoniko, jedlo in pilo. Od tod smo čez tri četrte ure mimo Poljan priromali na Obolno. Tu se nam je odprl svet in razgled na vse strani neba. Tu bi nekateri ostali za zmeraj, a morali smo naprej in po petinštiridesetih minutah mimo Goričice prišli do križišča Goričica-Pristava, Metnaj-Kačne in do lovske kočice. Odličen golaž je bil res okusen, pa tudi počitka smo že bili potrebni.

Še petinštrideset minut hoje in bili smo na Pristavi. Kdor ni kakšnega delčka okoliškega sveta opazil z Obolnega, je to lahko storil s Pristave. Mimo Dobrave navzdol in potem strmo navzgor smo v petdesetih minutah prikapljali na Gradišče. Lepo je bilo videti Stično, do katere je bilo manj kot pol ure poti navzdol. Tu smo

imeli priložnost za odtakanje in dotakanje ter za sklepne pogovore. Nikamor se nam ni več mudilo, prijetno toplo sonce je sijalo in družina se je popolnoma razživila. Bilo je sproščeno in domače. Slišati je bilo vzdiklanje, da se prihodnje leto spet dobimo. Čimveč nas bo, lepše bo.

Zahvalo in pohvalo zaslužijo vsi člani družine Tratar, ki so pripomogli k temu, da je stiški pohod tak, kakršen je. Enajsti prvomajski pohod je bil nenavaden in zapomnili si ga bomo po dobri organizaciji, po odličnem petju Vokalnega kvarteta Stična na vsakem postajališču, po pohodnikih, ki so letos

prišli z vseh koncev Slovenije, po plavem nebu, ki se je bočilo nad nami, in po občutju, da se na pohodu nismo utrudili, ampak odpočili. In nenazadnje po himni, ki je letos še nismo, prihodnje leto pa jo bomo že lahko zapeli.

Ne vem, zakaj te ljubim,
Dolenjska moja ti,
ne vem, zakaj te snubim,
od nekdaj moja si!

Jaz vem, zakaj te ljubim,
ker mehke imaš poti,
najlepša imaš dekleta,
v naših srcih si ...

Jože Janežič

Kmetijska zadruga Stična z.o.o. se priporoča za nakupe v svojih poslovalnicah:

ŽELEZNINA RADOHOVA VAS - tel. 01/7887-628

- sredstva za zaščito in varstvo rastlin
- gnojila, krmila
- traktorske gume
- olja, maziva, rezervni deli
- kolesa, motorji, vrtno kosilnice, nahrbtnice kosilnice

ŽELEZNINA ZAGRADEC - tel : 01/7888-032

- kmetijski repromaterial (sredstva za zaščito in varstvo rastlin , gnojila, krmila, semena,...)
- gradbeni material
- vodovodni in elektro material
- bela tehnika, akustika
- kolesa, motorji , vrtno kosilnice, vrtni program (cevi za zalivanje, žari, mize, stoli,...)

KMETIJSKO VRTNI CENTER IVANČNA GORICA:

-KMETIJSKI DEL tel. 01/7887-624

- kmetijski repromaterial (sredstva za zaščito in varstvo rastlin, gnojila, krmila,...)
- razsuta žita – korusa, ječmen, oves
- kmetijski stroji in rezervni deli
- čistila in oprema za mlečno proizvodnjo ter oprema za konjerejo
- kolesa, motorji, kosilnice, nahrbtnice kosilnice, škropilna tehnika
- ograjni sistemi Bekaert
- vrtni program (cevi za zalivanje, žari, ležalniki,...)
- zbiramo naročila za kokoši nesnice (01/7887-624)

-VRTNI DEL - tel: 01/7887-622

- semena vrtnin,
- trajnice, grmovnice, ciprese, enoletnice, lončnice
- lonci, korita, zemlja za presajanje, šota, lubje
- hrana in pripomočki za male živali
- vrtno PVC pohištvo, vrtni palčki
- zbiramo tudi naročila za sadike jagod (01/7887-622)

HRANILNO KREDITNA SLUŽBA , blagajniško mesto IVANČNA GORICA

Poslovalnica se nahaja v Kmetijsko vrtnem centru Ivančna Gorica, Ljubljanska cesta 4.
Nudi vse vrste finančnih storitev (transakcijski računi, plačilo položnic, vezave,...)
Informacije na tel: 01/7887-080

POSEBNA PREMIJA, KLAVNA PREMIJA TER DODATNO PLAČILO ZA GOVEDO ZA LETO 2003

POSEBNA PREMIJA

1. Upravičenec

Do posebne premije je upravičen proizvajalec, ki je redil živali najmanj dva meseca in so bile po tem obdobju v manj kot enem mesecu zaklane ali v manj kot dveh mesecih izvožene.

Posebno premijo se uveljavlja ob zakolu, če je hladna klavna masa trupov bikov najmanj 185 kg oz. živa masa najmanj 340 kg, ali ob izvozu, pod pogojem, da so bile izvožene živali stare najmanj devet mesecev. Proizvajalci lahko uveljavljajo posebne premije le za toliko živali, da obremenitev razpoložljivih krmnih površin na kmetijskem gospodarstvu v tekočem letu ne presega 1,8 GVŽ/ha.

2. Višina premije

V letu 2003 je višina premije za bika 36.000 SIT, za vola pa 26.000 SIT.

KLAVNA PREMIJA

1. Upravičenec

Do klavne premije je upravičen proizvajalec, ki je redil klavno govedo oz. klavna teleta najmanj dva meseca in so bila po tem obdobju v

manj kot enem mesecu zaklana ali v manj kot dveh mesecih izvožena.

Za klavna teleta, ki so zaklana ali izvožena pred starostjo treh mesecev, znaša obdobje obvezne reje en mesec.

Klavno premijo za klavno govedo ter za klavna teleta se uveljavlja ob zakolu ali izvozu živali. Klavno govedo mora biti ob zakolu ali izvozu staro najmanj 8 mesecev, klavna teleta pa več kot en in manj kot sedem mesecev ter morajo ob zakolu tehtati manj kot 160 kg ohlajene klavne mase oz. največ 290 kg žive mase.

2. Višina premije

V letu 2003 je višina premije za klavno govedo 13.800 SIT, za klavna teleta pa 8.600 SIT.

DODATNO PLAČILO

1. Upravičenec

Proizvajalec, ki izpolnjuje pogoje za klavno premijo za klavno govedo, je za te živali upravičen tudi do dodatnega plačila, razen za klavna teleta.

2. Višina plačila

V letu 2003 je višina dodatnega plačila 5.100 SIT/žival.

VLAGANJE ZAHTEVKOV

Za uveljavljanje posebne, klavne premije ter dodatnega plačila za govedo je predpogoj oddana zbirna vloga oz. osnovni obrazci o kmetijskem gospodarstvu v roku od 20.3. do 30. 4. 2003.

Roki za oddajo zahtevkov:

- za obdobje od 1. januarja do 30. junija: od 1. julija do 15. julija 2003;
- za obdobje od 1. julija do 30. septembra: od 1. oktobra do 15. oktobra 2003;
- za obdobje od 1. oktobra do 30. novembra: od 1. decembra do 15. decembra 2003;
- za obdobje od 1. decembra do 31. decembra: od 1. januarja do 15. januarja naslednjega leta.

Zahtevku je treba v primeru zakola predložiti kopijo klavnega zapisnika, v primeru izvoza pa kopijo carinske listine.

Obrazci za zahtevke so na voljo na sedežu Kmetijske svetovne službe.

Darja Janežič, kmet. ing.

OD FUŠARJA DO OBRITNIKA

KOPANJE MUCK IN PSOV TER STRIŽENJE SLEDNIJH

Vprašanje:

Po poklicu sem frizer z zaključeno 3-letno frizersko šolo in imam več let delovnih izkušenj na tem področju. Zaradi potreb na terenu bi se začel ukvarjati s striženjem ter umivanjem psov pa tudi muc. Zanima me, pod kaj spada ta dejavnost in kaj moram storiti za uradno prigrasitev, tudi zaradi ustreznosti prostora, ki bo kar v naši stanovanjski hiši.

Odgovor:

Morda bo vaše vprašanje za tole rubriko povzročilo pri bralcih večje ali manjše čudenje, vendar je ponudba tovrstnih storitev štirinožcem že kar običaj in vir zaslužka.

Vaša bodoča usmeritev ne spada pod dejavnosti, za katere je treba imeti obrtno dovoljenje. Na davčnem uradu upravne enote, kjer imate prebivališče, priglasi dejavnost pod šifro 01 420 "storitve za živinorejo, razen veterinarskih storitev", kamor spada med drugim tudi "nega hišnih živali" in "čuvanje in oskrba hišnih živali" (pasji penzion).

Dolžni pa ste pridobiti tudi uporabno dovoljenje, za kar potrebujete t.i. lokacijsko informacijo (spremembo namembnosti prostora), ki jo izda oddelek za urbanizem pri Mestni občini Ljubljana. Informacije o tem boste našli na njihovi spletni strani www.ljubljana.si (za meščane - urbanizem - obrazci in navodila).

TUDI LETOS ZLATA ODLIČJA ZA VSE TRI OCENJENE KRUHE PEKARNE GROSUPLJE

Združenje živilske industrije Gospodarske Zbornice Slovenije je v sodelovanju z Biotehniško fakulteto, ljubljanskim Inštitutom za varovanje zdravja in predstavniki pekarn organiziralo tretje ocenjevanje kakovosti kruhov. Med 21 prijavljenimi slovenskimi pekarnami je Pekarna Grosuplje že tretje leto zapored prejela zlata odličja za vse tri prijavljene kruhe: Malnarjevega, Krjavljevega in Sosedovega. Že tretjič pridobljena najvišja ocena dokazuje, da je visoka kakovost grosupeljskih kruhov stalna, priznavajo pa jo tudi kupci.

AVSTRIJSKI UČITELJI NA OBISKU PRI KAVŠKOVIH

Zadnji teden v maju se je v Sloveniji mudila na dvodnevni strokovni ekskurziji 17 članska skupina učiteljev poljedelstva iz osmih kmetijskih šol Spodnje Avstrije. Vodil jih je Simon Grmovšek, vodja oddelka Semena, firme AGROSAAT iz Ljubljane.

Najprej so si z zanimanjem ogledali kmetijo Metoda Kavška na Škrjančah, kjer jih je najbolj zanimala tehnologija mlečne proizvodnje. Od pridelovanja živinske krme do zmogljivosti molznih naprav in shranjevanja mleka. Še posebej so spraševali o količinah namolženega mleka na kravo.

Iz občine Ivančna Gorica so odšli še na ogled Kmetijske šole Grm v Novem mestu in dveh turističnih kmetij v Beli Krajini.

BOJAZNI EVROPSKE UNIJE SE ŽE URESNIČUJEJO ODPOVED ODKUPA MLEKA

Kot strela z jasnega je tretjega junija 2003 nekaj pred 14. uro v vse kmetijske zadruge, ki oddajajo mleko v Ljubljanske mlekarne, prispel faks, v katerem piše, da 4. junija odpovedujejo odkup mleka. Kot glavne vzroke naštevajo stavko avstrijske javne uprave, zaradi katere je onemogočen izvoz mleka v Avstrijo, nadalje okvaro v Pomurskih mlekarnah, katera onemogoča predelavo mleka v mlečni prah in kot tretje omejitveni predpis za izvoz surovega mleka na Hrvaško oziroma v južne republike.

V Kmetijski zadruzi Stična smo na ta faks, ki je bilo rečeno neposlovna poteza naše največje mlekarne, odreagirali tako, da smo obvestili vse proizvajalce mleka in se takoj povezali s Kmetijsko gozdarsko zbornico Slovenije, Zadržno zvezo Slovenije in Mlekodelom, ki zastopa vse zadruge, katere smo delničarke v Ljubljanskih mlekarnah in smo skupaj tudi pomembne lastnice. Na sestanku v Ljubljani smo se 4. junija zbrali predstavniki vseh zgoraj omenjenih organizacij, vodstvo LM in sekretar iz Ministrstva za kmetijstvo.

Pravniki na Zadržni zvezi Slovenije so tudi preučili pogodbo med LM in kmetijskimi zadrugami in ugotovili, da odpoved ni pravno možna.

S stanjem v Ljubljanskih mlekarnah nas je obširno seznanil Vrhovnik Anton, ki je predsednik nadzornega sveta v LM in istočasno direktor Mlekodela. Mlekarne so imele najmanj 700 milijonov SIT izpada dohodka zaradi afere s kloramfenikolom. Mleka je v Sloveniji preveč, letošnji odkup pa je še večji in LM niso fizično sposobne predelati vsega mleka. Vrhovec Matjaž, predsednik uprave LM, pa je nadaljeval, da že cel mesec vozijo po robu, da predelujejo več mleka kot kdajkoli doslej in da delavci delajo 24 ur. Izvozne podpore, katere je dajalo ministrstvo, pa so namenjene plasiranju mleka, ne mlekarne. Sekretar Simončič iz Ministrstva za kmetijstvo je obrazložil, da bodo s 1. julijem izvozne podpore na EU ravni in bodo za polovico nižje kot doslej.

Odpoved mleka iz strani LM je razumeti kot pritisk ali na večje izvozne stimulacije ali na zmanjšanje cene mleka.

Vsi prisotni smo po dolgotrajni razpravi sprejeli sklepe, da je treba storiti vse, da se bo mleko dnevno odkupovalo, da je neprevzete količine mleka treba plačati (v primeru naše zadruge je to 13.000 litrov mleka oziroma 900.000,00 SIT) in pritisniti na vlado RS oziroma Ministrstvo za kmetijstvo, da se stimulacije za izvoz podaljšajo, dokler ne bo sanacija po kloramfenikolu zaključena. Čimprej je potrebno razdeliti tudi mlečne kvote.

Vsi slovenski proizvajalci in organizatorji odkupa mleka se zavedamo pomembnosti mlekarne, od njih pa pričakujemo, da se bodo racionalno in tržno obnašale. V vseh novonastalih situacijah smo se izredno hitro prilagajali vsem spremembam, to pričakujemo tudi od mlekarne in od države. Živinoreja, oziroma proizvodnja mleka je izrednega pomena za obstoj in razvoj našega kmetijstva. Če ne bomo znali ohraniti te proizvodnje, si žagamo vejo, na kateri sedimo.

Milena Vrhovec

ČANDKOVA MATI IN BOMBA

Čandkova mati v Višnji Gori je bila že močno v letih in je le stežka sledila vsem novostim, zlasti tistim, ki jih je prinašal dinamičen vojni čas. Od razsula stare jugoslovanske vojske leta 1941 si je zapomnila, da so mesne vojaške konzerve, ki so bile spravljene v lične pločevinke, zelo okusna jed, še posebej, ker mesa v tistem času ni bilo več na pretek.

Nekega dne je v Mesarjevi dolini našla neaktivirano lahko italijansko ročno bombo (paradajzovko), ki je bila v lepo oblikovani rdeči pločevinki. Misleč, da je našla mesno konzervo, jo je odnesla domov in jo pred poldnevom kuhala v loncu za kosilo.

Na obisk se je mimogrede oglašil sosed, in ko je slišal, kako v loncu na štedilniku lepo brbota, je vprašal mater: "Kaj pa kuhaš za kosilo dobrega?" Mati se je namuznila, kako dobro kosilo bo danes, in namignila sosеду, naj pogleda v lonec. Ko je sosed dvignil pokrovko in zagledal, kaj je pod njo, je prebledel. Brez besed je zgrabil lonec, stekel skozi vrata čez cesto in vse skupaj zalučal nazaj v Mesarjevo dolino.

Mati ni mogla razumeti, kaj se je pravzaprav zgodilo. Mislila je, da se je sosеду zmešalo. Le stežka jo je prepričal, kaj si je kuhala za kosilo.

V. Skubic

POJO NAJ LJUDJE -

že štiriintridesetič na Taboru v Šentvidu pri Stični

Geslo Pojo naj ljudje nas na šentvidskih pevskih taborih spremlja že skoraj od vsega začetka. V zadnjem ciklusu se s pesmijo in plesom sprehajamo po naših pokrajinah in na ta način predstavljamo vse izvirno bogastvo slovenske pesmi, ki načelno ni veliko drugačna od kraja do kraja. Povsod je priljudna, povsod spodbudna, povsod izžareva ljubezen - je povezovalna, emocionalna in nenazadnje samo naša, namenjena pa vsem ljudem dobre volje.

Hodil po zemlji sem naši je torej moto že štirih sklopov tematskega izbora. Hodili smo po Dolenjski in Beli krajini, sledila je Primorska in lansko leto Štajerska s Prekmurjem. Letos smo se ustavili na koroški zemlji. Tako onstran naše meje kakor tudi na tej strani Pece se bo kralj Matjaž zdramil ob slovenski pesmi. Ta bo še kako potrebna, da

bo hrabrila slovenske zanesenjake, domoljube ter vse tiste, ki nam veliko pomeni slovenska tradicija, še posebej v času večje ekonomske, kulturne in druge integracije v evroatlantski prostor. Tabor torej ima svoj nacionalni pomen in primerno vsebino za lažje preživetje majhnemu slovenskemu narodu v združeni Evropi. Nekdaj smo take besede zapisali, ko so skupna jugoslovanska jedra prestižno usmerjala kulturo in izobraževanje v smer enoznačnega jezika znotraj federacije narodov. Tudi takrat smo preživeli z jezikom, pesmijo in kulturo, zato se nam ni treba bati naše nadaljnje prepoznavnosti in kulturnega bogastva, ki ga bomo celo lahko ponudili za bogastvo internacionalnih vrednot.

Letošnji pevski praznik v Šentvidu pri Stični bo 21. in 22. junija 2003. V soboto zvečer bo koncert zamejskih pevskih zborov, sledil bo ognjemet in

družabni večer. Na zamejskem koncertu bodo pevci pričarali, tako kot že tolikokrat doslej, v lepem, skoraj kresnem večeru, bogastvo kulturne dediščine s pesmijo. Povedali bodo, da so Slovenci, pa četudi živijo onstran meje, najsibo na Koroškem, Primorskem, v Porabju ali primerljivo na Hrvaškem.

V nedeljo bo pela Koroška, združena v pesmi pevcev, ki prihajajo z vseh koncev naše domovine. Spremljala jih bo godba iz Raven na Koroškem in folklorna skupina iz Slovenjgradca. Vsem v vzpodbudo bo spregovoril borec za slovensko besedo, kulturno-pedagoški delavec dr. Janko Zerzer. V narečju koroške pokrajine bo program povezoval dobro znani umetnik ljudskih odrov na Koroškem dr. Ludvik Karničar. Pelo in govorilo se bo s tradicionalno vokalno govorico, otožno in veselo, spodbudno in neomajno, tako kot je prav za naš Tabor dejal Bogdan Pogačnik: Dokler bomo peli, bomo Slovenci živeli.

Prihajajo pevci, obiščejo nas številni ljudje, ki se želijo na svoje oči prepričati o veličastnem zboru. Lepo in prav je, da smo kot pevci in obiskovalci polnoštevilno zastopani tudi domačini in okoličani. Šentvidčani se bomo potrudili, da bo organizacija prireditve brezhibna, mi pa gostoljubni in pripravljeni sprejeti ljudi na svoje domove kot pevce in dobre prijatelje.

*Predsednik upravnega odbora:
Jernej Lampret*

POHOD Z GOZDARJEM IN KNJIŽNIČARJI

V tednu gozdov in voda je splošna knjižnica v Ivančni Gorici pripravila za svoje mlade obiskovalce posebno presenečenje - obisk gozda z gozdarjem Romanom Črničem. Gozdar je otroke in njihove starše popeljal po poteh svojega gozdnega okrožja in svojim obiskovalcem izčrpno predstavil mnoge zanimivosti in skrivnosti svojega poklica. Med potjo je knjižničarka nosila tudi knjižni nahrbtnik in otroci so z velikim zanimanjem reševali zabaven kviz s pomočjo literature. Nečak Robin je svoje vtise strnil s temi besedami:

"V soboto, 31. maja smo šli v spremstvu gozdarja na pohod po gozdu. Na pohodu mi je bilo zelo všeč, ko smo merili debelino drevs in ko smo šli v Krško jamo. Shranjeval sem si liste in iz njih naredil

herbarij. Gozdar nam je natančno povedal o svoji službi in odgovarjal na vprašanja. Dan se mi je zelo vtisnil v spomin, saj sem zvedel, da je v

gozdu toliko življenja in zanimivosti."

Branka Emeršič

NA JURJEVO NEDELJO NA KORINJ

Da v aprilu vreme res rado ponagaja, smo se v nedeljo, 27. aprila, prepričali tudi pohodniki TD Zagradec. Dogovorjeni smo bili, da se zopet, tako kot lani, odpravimo peš na Korinj, kjer je bilo žegnanje ob prazniku svetega Jurija. Niti slaba napoved vremenoslovcev, ki ji vsi nismo verjeli, niti dežne kaplje, ki so že zjutraj silile z neba, nas niso zadržale doma. Prvi pohodniki so na pot odšli s Kitnega Vrha. Med potjo skozi vasi Gabrovka, Fužina in Malo Globoko so se jim priključili še drugi. Postanki v zidanicah na Bovleški gori so nam dali novih moči in dobre volje. Pod dežniki smo pot nadaljevali do Korinja. Po daljšem postanku in obisku svete maše smo se v manjših skupinah vračali po isti poti. Ne morem mimo zahvale gostoljubnim bovskeškim vinogradnikom, ki so nam postregli s slastnimi sendviči,okusnim golažem in kupico dobrega vinca.

Zagotavljam vam, da nam dobre volje in veselega razpoloženja ni pokvaril niti dež, ki je kar vztrajal in vztrajal. Pa vendar je odnehal prej kot mi. Skozi oblake je posijalo sonce, tako da smo se nekateri odpravili še na vrh Bovljeke in šele nato domov. Nedeljo smo zaključili z mislijo, da je treba vse načrtovane cilje izpeljati do konca, kljub oviram in težavam, ki nastajajo na poti k uresničitvi, saj po dežju vedno posije sonce. Tudi tokrat je bilo tako! Dobesedno! Ne verjamete? Pa vprašajte zagraške pohodnike.

*Za TD Zagradec:
Nuša Šinkovec*

BO ŠE DOLGO IVANČNA GORICA?

Tistega dne sem se štirikrat peljal skozi Ivančno Gorico, in glej ga zlomka, nič drugače ni bilo kakor druge dni. Od štirih voženj sem trikrat naletel na spuščene zapornice (rampe). Pa premišlujem, kdo je pravzaprav kriv, da v naši glavni vasi ne najdemo kakšne ustrežnejše rešitve. Seveda najprej pomislim na izvoljene ivanške svetnike, ki bi jih za prizadevanja pri rešitvi te problematike povišal v modrece. Mislim, da bi ta naziv na njih stimulativno deloval in bi hitreje našli boljšo rešitev.

Sicer pa jim predlagam, da razmislijo tudi o imenu tega našega lepega kraja. Mislim, da bi se mu, glede na zgoraj omenjeno tehnično znamenitost, lepo prileglo ime Rampendorf. Tudi našim nemškim prijateljem iz Hirschaida bi šlo to ime lažje z jezika in bi se jim tako še bolj prikupili!

Pa nikar česa ne zamerite!

Lojze Podobnik

Avgustu Likovniku veliko mednarodno priznanje

Avgust Likovnik, neumorni predsednik občinske turistične zveze, častni občan naše občine in dolgoletni član Slovenskega olimpijskega komiteja, je bil pretekli mesec na Konferenci svetovne mednarodne kegljaške organizacije v nemškem mestu Augsburg imenovan za častnega predsednika te velike svetovne športne organizacije, uradno imenovane NBC WNBA FIQ.

Priznanje je prejel za 55 let neprekinjenega amaterskega dela in 13 let uspešnega vodenja svetovne kegljaške zveze! Med ostalimi izrednimi organizacijskimi sposobnostmi je treba omeniti predvsem njegovo izjemno športno kariero, saj je bil med ostalim

tudi član ekipe svetovnih kegljaških prvakov in pred desetletji eden najboljših kegljačev na svetu.

Likovnik je za svoje delo prejel številna priznanja, več državnih odlikovanj, Bloudkovo nagrado, nagrado mesta Ljubljane in druga priznanja.

Ponosni smo lahko, da imamo med nami tako sposobnega in vedrega človeka, ki se iskreno in nesebično trudi razvijati turizem v naši občini in širše v dolenjski regiji.

Pavel Groznik

Po poteh dediščine Dolenjske in Bele krajine Najvišja regionalna slovenska nagrada

Na Slovenskih regionalnih dnevih v Novi Gorici je v četrtek, 29. maja, predsednik slovenske vlade Anton Rop podelil projektu Po poteh dediščine Dolenjske in Bele krajine najvišje priznanje - Slovensko regionalno nagrado Štefana Smeja za leto 2003.

Za laskavo priznanje se je potegovalo 17 projektov iz cele države. Pri prikazu celostnega razvoja podeželja in obnove vasi Dolenjske je del naše občine, samostan Stična ter vas in reka Krka, imenitno predstavljen, kar je predvsem zasluga g. Avgusta Likovnika.

Vsi skupaj si moramo prizadevati, da bodo naselja in pokrajina naše izjemno lepe, raznolike in kulturnozgodovinsko bogate občine vedno bolj vključene v take in podobne promocijske projekte.

V naši občini se lahko pohvalimo z mnogimi prijaznimi vasmi, urejenimi kulturnimi jedri in številnimi prireditvami, in zakaj ne bi vse te bogate pestrosti pokazali tujcem in prebivalcem Slovenije z drugih območij.

Pavel Groznik

KRŠČENO VINO

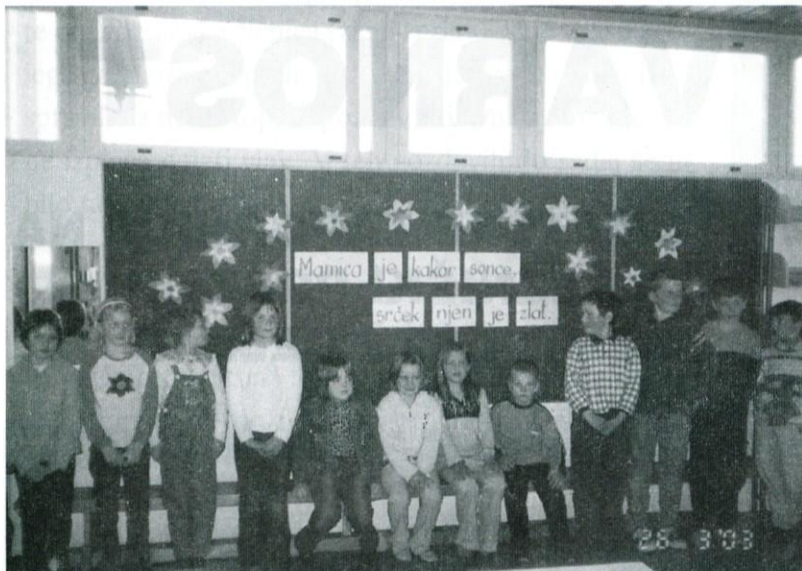
V mojem rodnem kraju sta bila trgovec z vinom na debelo in gostilničar takorekoč sosed. Gostilničar je vedno kupoval vino od svojega dobrega sosedu, saj ga je ta dovažal direktno iz vinorodnih krajev.

Nekoč je mali sinek vinskega trgovca gledal gostilničarja, kako v kleti nataka vodo v vinski sod, in je hitro zakričal: "Stric, ni treba, je že naš ata dva ajmarja not vli!"

Pravijo, da je vsaka stvar za nekaj dobra. Tako je bilo tudi v tej gostilni in pred njo manj fantovskih in vsakršnih drugih pretepov kot drugod in so ljudje radi zahajali vanjo.

V. Skubic

ZAGRADEC - ŠOLA JE NAŠ DRUGI DOM

Starše iz leta v leto bolj zanima, kje in kako njihov otrok preživi večji del dneva. To kažejo redni obiski roditeljskih sestankov in govorilnih ur. Poleg teh formalnih oblik povabimo starše k sodelovanju tudi pri drugih oblikah vzgojno-izobraževalnega dela. Upoštevamo tudi njihove predloge. Staršem želimo približati šolsko delo, povečati njihov interes za življenje in delo dobre šole.

Za kvalitetno izvedbo nekaterih programov potrebujemo njihovo podporo, pomoč pri spremstvu otrok in pripravi pripomočkov. Letos so se starši zagraških prvošolčkov dobro odzvali na povabila učiteljice. Ogledali so si dve predstavitvi pouka ob dnevu odprtih vrat, kulturne prireditve ob 8. februarju in 25. marcu, spremljali učence na pusto- vanju, podarili različne materiale in nas sprejeli na domu. Učenci, zlasti prvošolci, težko izrazijo svojo hvaležnost z besedami. Ljubezen do življenja, staršev in okolja se kaže v pesmih, risbah in izdelkih, ki krasijo našo šolo - naš drugi dom.

Slavka Nahtigal,
razredničarka 1.r. podružnične šole Zagradec

NAŠA LIDIJA

Lidija Gregorjevna Martinenko, ki živi v našem Domu starejših občanov Grosuplje že od leta 1995, se je rodila leta 1923 v daljni in veliki Ukrajini v mestecu Belopolje, 400 kilometrov od Kijeva, ukrajinske zgodovinske prestolnice.

Pod Stalinom se je začel križev pot naše Lidije. Njena družina je štela 8 članov. Oče je imel kmetijo, a ker se ni hotel vpisati v kmečko zadruho, v kolhoz, so mu jo stalinisti leta 1932 zaplenili. Leta 1933 pa je nastala v Ukrajini še velika lakota. Rusija je pobirala ljudem žito, pridelke, tudi zlatino, imeli so posebne prisluškovalce. Martinenku, Lidijinemu očetu, so uničili hišo, hleve, mlin na veter - družina se je morala izseliti. Oče, po poklicu kmet in kovač, se je komaj znašel, da je družina sploh preživela. Zbolel je za tifusom. Mati pa je nekaj pridelala na malem kosu zemlje. Veliko pomanjkanje so preživljali. Otroci so morali obiskovati šolo lačni. Lidija je nadaljevala srednjo šolo, dobila je štipendijo, ker se je dobro učila. Želela je postati načelnica postaje, a se je začela druga svetovna vojna in Nemci so hitro zavzeli vso Ukrajino.

Ukrajinci so požigali bencinske črpalke in uničevali železniške tire, a Nemci so takoj vse pomembne objekte in tovarne, ker so prihajali Rusi. Nemci so metali velike plakate, s katerimi so pozivali ljudi, naj gredo vsi sposobni Ukrajinci v Nemčijo. Kdor ni hotel iti, so ga na silo transportirali.

20. avgusta 1942 so tudi Lidijo odpeljali proti Nemčiji. Potovali so v vročini v živinskih vagonih. Na Poljskem so jih ostrigli, okopali, razkužili in namazali,

nato pa jih peljali naprej v Wupertal v Porurju. Tam so jih prodajali in odpeljali proti Oberhausnu, kjer so delali v vojni tovarni za mostove in ladje. Lidija je morala čistiti dele ladijskih podov z žičnato krtačo in jih barvati, potem je morala tu eno leto delati še kot varilka. Hrano je dobila šele opoldne, nekakšen močnik (voda in moka), zvečer nekaj redkega s kolerabo, za tri dni le mali hlebeček kruha. Dvakrat so dekleta pobegnili, a so jih ujeli in poslali v Straflager pri Hannovru, kjer so bile zelo hude poljske policistke.

Z neko sojetnico sta zopet pobegnili; hitro sta odvrgli jetniški uniformi in številki ter v neki hiši prosili za civilno obleko. Zlagali sta se, da sta delali na kmetih, počakali na vlak in se odpeljali v neznano. Vlak se je ustavil v Essnu. Kretnik in miličnik sta ju odpeljala k sebi domov, da bi kopali krompir. Po desetih dneh so ju odpeljali v tovarno za vojaške vzmetnice; tam sta šivali in tam je spoznala svojega kasnejšega moža, Slovenca Rudija Zajca, ki je bil doma z Oslice pri Muljavi. Ta je govoril več jezikov, tudi rusko, in lahko sta se pogovarjala. Rudi je delal v mesariji pri privatniku; da je preživela lakoto, ji je nosil salamo, ki jo je skrnil v pumparice.

Ko so prišli zavezniki, so Porenje močno bombardirali in Essen je bil ves razbit. Uredili so taborišča za posamezne narode in prav v Essnu je bilo taborišče za Ruse. Z Rudijem sta bila tu skupaj. Začela sta iskati jugoslovansko taborišče - našla sta ga v bližini Bonna. Tu so ju začasno poročili in vsem dali na razpolago: kdor hoče v Titovo Jugoslavijo, naj gre, sicer pa kam drugam, tudi v Ameriko. Lidija in Rudi

sta se dogovarjala, kje bi skupaj živela. Rudija je vleklo v Ameriko, Lidija pa si je končno zaželela miren dom na kmetih. Odločila sta se za možev dom: izmed štirih otrok je ostal živ le povratnik Rudi, starši pa so se izčrpani vrnili iz Gonarsa.

Dom sta morala graditi znova: hišico, hlev, kozolec in vodnjak (štrino). S tedanjimi posojili je nekako šlo. Redila sta kravico, tudi bikca. Mož je znal prijeti za vsako delo, bil je priden, a z denarjem ni bil vajen ravnati. Lidija je vzela vajeti v svoje roke. Odločila se je za službo v Ljubljani. Najprej je pet let in pol prodajala vozovnice na ljubljanskem tramvaju, nato je bila pol leta negovalka na Soči v Ljubljani, do upokojitve je delala tam v fizioterapiji.

Po devetnajstih letih je prvič obiskala domače v Ukrajini. Vsi so jokali. Obisk je še dvakrat ponovila.

Če boste našo Lidijo obiskali v Domu, se boste začudili vedri in dovtipni osemdesetletnici

povsem ukrajinskega videza. Ker sem zaljubljena v rusko in ukrajinsko literaturo (Puškin, Lermontov, Ševčenko), sva hitro našli stik in iskre se kar krešejo. Tudi naslednja ruska pesmica je obema znana. Ima lep napev.

Mihaela Zajc

LIVARJEVA ČISTILNA AKCIJA

Sobotna akcija "čiščenje okolja" ni potekala v smislu pometanja Livarjevega dvorišča, temveč smo očistili okolico Livarjeve deponije v Črnelški dolini in zasadili nove cvetlice.

Obiskovalci Črnelške doline bodo prav gotovo veseli, ker ne bodo več gledali različnih odpadkov ob poti proti lagunam deponije. Livarjevi fantje, ki jih je vodila ga. Jožica, so nabrali kar nekaj velikih vreč smeti, ki so jih pustili v naravi malomarni obiskovalci. Čeprav zemljišče do deponije ni naše, vendarle čutimo, da ga je treba vsaj enkrat letno očistiti nepotrebne navlake (ki pa ni Livarjeva).

Skupina sodelavk je zasadila cvetlice na cvetlično gredico pod Livarjevimi zastavami in očistila parkirni prostor. Verjamem, da so zelo ponosne na svoj prispevek k lepšemu izgledu tovarne. Za nadaljnjo nego cvetlic pa bodo poskrbele naše skrbne snažilke in ga. Milka Kek, za katero je že znano, da ima "zlate roke za rože".

Štiri sodelavke in moja malenkost pa smo se podale na protihrupno zaščito (nasip), kjer smo posejale kar 1 kg sončničnega semena, v upanju, da bodo na tej slabi zemlji vzkile in zacvetele v vsej svoji lepoti. V jesenskih dneh nam bo pogled na rumene sončnice prav prijetno del.

Delo smo zelo hitro zaključili, zato so se fantje odločili in priskočili na pomoč oddelku finalizacije ter skompletirali kar lepo število mrež kanalskega programa.

Poskrbimo, da bo naše okolje res čisto in prijazno za nas in za druge.

EO LIVAR
Milena Kralj

Ko bom mrtev

*Ko mrtev bom, mrtev,
ko bom pokopan,
nihče ne bo vedel
za grob moj neznan.*

*Na grob moj, na grob moj
nihče ne bo šel,
le v rani pomladi
mi slavec bo pel.*

UPOKOJENCI V DUBROVNIKU

Lepo število članov DU Ivančna Gorica si bo letošnji maj zapomnilo po izletu, ki sodi v novo podobo našega delovanja, za katero upamo, da bo v marsikom prebudila željo po prijetnem druženju ter spoznavanju lepih in kulturnozgodovinsko pomembnih mest in podeželja zunaj Slovenije. Tokrat namenjam zapis v razmišljanje vsem tistim, ki se niso mogli ali so bili v dvomih, da bi se udeležili našega dvodnevne izleta v Dalmacijo, natančneje v Dubrovnik. V enem samem stavku bi težko napisala, kakšno vsebino in pomen je imelo naše popotovanje, lahko pa na kratko povem, kako smo izkoristili tisoč in eno priložnost, da smo si ogledali mesta in obalo Jadranskega morja.

V petek, po opravljenem vsakodnevnem delu, smo se zvečer odpeljali po dolenski "magistrali" skozi Belo krajino, prečkali hrvaški mejni prehod in pot v noč nadaljevali vse do

Dubrovnika. Prekrasno toplo jutro nas je pozdravilo v mestu izpolnjenih želja z zgodovinsko vsebino. Sledil je ogled najpomembnejših znamenitosti, kot so Stradun, obzidje, palače, zunanja podoba lekarne v frančiškanskem samostanu, zakladnica dubrovniške katedrale in še in še. In če imate priložnost, videti vse to, lahko res potrdite, da je Dubrovnik lepo mesto, biser Jadrana. V popoldanskem času smo imeli nadvse prijeten izlet in sprejem na eni izmed kmetij v Konavljah. Uživali smo v vaški idili, naravi in tipični arhitekturi, ob odlični postrežbi pa je zadonela prava slovenska pesem in nas spremljala vse do hotela.

Jutro kot jutro! Zopet toplo sončno jutro. Zajtrk v hotelu, nato pa novim dogodivščinam naproti! Prvo doživetje drugega dne je bil prav gotovo ogled Arboretuma v Trstenu, kjer so drevesa, razne rastline z vsega sveta, zavidljive starosti, oblik,

rastja ter ponosni Neptunov vodnjak. Pot nas je potem vodila do slikovitega Stona, kjer smo si ogledali obzidje, katerega so poimenovali "mali evropski kitajski zid".

Po slikoviti jadranski magistrali nas je pot peljala mimo številnih zanimivih turističnih mest vse do Splita, kjer smo imeli kratek postanek. Ogledali smo si Dioklecijanovo palačo, žal zaradi pozne nedeljske ure samo zunanji del, zanimiv spomenik ter se na kratko sprehodili do obale, kajti čas nas je že priganjal na pot proti domu.

Razgibana, slikovita in vsebinsko bogata sta bila ta dva dneva. Vsako potovanje, vsak izlet je neusahljiv vodnjak doživetij. Je skok iz vsakdanjosti, še posebej, če vas spremljajo besede vodiča, ki pozna radovednost svojih popotnikov. Hvala, g. Leon. Hvala, g. Petrič za varno in prijetno vožnjo.

Napisala: Jožica Skubic

EKOLOŠKE INFORMACIJE RDEG

RDEG Ivančna Gorica je društvo, ki si prizadeva za ohranitev naravnega življenjskega okolja, da informira, izobražuje in ozavešča prebivalce o varovanju narave.

Prednostne naloge RDEG so:

- čiščenje vodovja in zagotovitev trajnih virov neporečne vode,
- ureditev ravnanja z odpadki, od nastajanja do njihove možne predelave in uporabe ter končno do varnega odlaganja ostankov - odpadkov,
- prisotnost pri posegih v naravno okolje - preprečevanje škodljivih posegov v naravo,
- spremljanje in preprečevanje škodljivih emisij v naravno življenjsko okolje,
- sanacija ilegalnih odpadnih deponij iz naravnega okolja, predvsem iz vodovarstvenih pasov,
- realizacija nacionalnega programa varstva okolja RS in prilagoditev pravnega reda z EU o varstvu naravnega življenjskega okolja.

RDEG Ivančna Gorica ima pregled nad onesnaževalci, emisijskimi in emisijskimi informacijami. Pri tem se sklicujemo na Zakon o varstvu okolja in na Zakon o dostopu informacij javnega značaja.

LIVAR IVANČNA GORICA

Do sedaj RDEG redno prejema kontrolne meritve emisij snovi v zraku in vodi edino od Livarja Ivančna Gorica, in to brez predhodne prošnje.

Zadnje emisijske meritve izpustov iz proizvodnje Livar Ivančna Gorica so bile od 10.3. do 18.4. 2003. Strokovne ugotovitve so bile:

KUPOLKA: Emisije snovi v dimnih plinih niso bile prekoračene.

FILTER IZ BRUSILNICE: Vrečasti filter za filtracijo odpadnega zraka iz brusilnice je dovolj učinkovit, zato so koncentracije skupnega prahu nižje od zahtev normativa.

ELEKTROINDUKCIJSKA PEČ: Emisije snovi v dimnih plinih niso bile prekoračene.

Vse strokovne analize o kontrolnih meritvah v Livarju Ivančna Gorica so na vpogled na sedežu RDEG Ivančna Gorica.

RDEG - Ivančna Gorica
Franc Hegler

SPOMIN NA NARODNEGA HEROJA JOŽETA KOVAČIČA

Stična, 24. maja - Na ta dan je bilo pri hiši Kovačičevih posebej slovesno. Odkrili so bronasti doprsni kip narodnega heroja Jožeta Kovačiča in se spomnili na boje II. grupe odredov pred 61 leti. Slavnostni govornik, upokojeni general Lado Ambrožič Novljan, je na slikovit in zanimiv način predstavil čas narodnoosvobodilnega boja in omenil kar nekaj domačinov, ki se jih rad spominja. Jože Kovačič je bil v teh krajih poglavitni organizator Osvobodilne fronte. Boril se je za pravice

delavcev, zbiral orožje za boj proti okupatorju, tudi četa se je imenovala po njem. Na hiši, kjer se je rodil, je že več kot štiri desetletja vzdana marmorna plošča z njegovim imenom in posvetilom, pri vходу v zdravstveni dom Ivančna Gorica pa stoji bronasti kip z njegovo podobo. Kovačič je veliko prispeval k razvoju osvobodilnega gibanja, prav tako II. grupa odredov. Po njeni zaslugi je bilo leto 1942 obdobje velikega pleta in množičnosti Osvobodilne fronte. Ambrožič je še opozoril na

nesmiselnost današnjega dogajanja v svetu in dodal, kako pomembno je ohranjanje miru, spoštovanja in razumevanja. Dogodek so popestrili domačini - moški pevski zbor, šolarji in godba. Jožetov brat Slavko pa ni skrival zadovoljstva, da so njegova prizadevanja za postavitev kipa uspeša. Udeleženci slovesnosti so ob pravem partizanskem golažu pozdravili tovrstna srečanja. Z njimi veliko obdobje naše najnovejše zgodovine ne bo utonilo v pozabo.

Tadeja Anžlovar

Le komu so bila napoti mlada drevesca pred stavbo Žolnirja. Vandalizem brez primere.

OPRAVIČILO

V predzadnji številki Klasje smo objavili fotografijo pometalnega stroja slikanega na cesti v Ivančni Gorici. V podpisu pod sliko smo zapisali, da si je ivanška občina privoščila tako vsestransko koristno investicijo. Pa smo se zmotili in zato se občini opravičujemo.

Stroj katerega fotografijo smo objavili je menda last litijske komunale, ki je zadolžena za čiščenje regionalnih cest tudi v naši občini. Res pa je da ima Livar za svoje potrebe v Ivančni Gorici in Črnomlju tudi podoben stroj. Ta pa, kadar nima dela na tovarniškem dvorišču brezplačno počisti tudi glavne ulice Ivančne Gorice. Menda le tiste okrog občinske stavbe.

ZA VEČJO VARNOST

AVTOMATSKE ZAPORNICE NA ŽELEZNIŠKI POSTAJI ŠENTVID ŽE DELAJO

Več kot dve leti je poteklo od zahteve Krajevne skupnosti Dob in njenega takratnega predsednika Antona Čebularja, da se pri železniški postaji Šentvid zgradijo zapornice na prehodu ceste preko proge.

Pogajanja občina-železnica so bila dolga in naporna saj je šlo za velike denarje. Avtomatske zapornice so namreč veljale 43.600.000 tolarjev. Od tega je morala občina prispevati 10 milijonov in še dodatnih 9 milijonov za ureditev cest za ukinjene prehode.

Res veliko vztrajnosti in trme je bilo treba. Pa saj je šlo za življenja ljudi! Mnogi so umrli prav na tem prehodu.

Sicer pa smo v Klasju o tem že večkrat pisali.

V okviru praznovanja občinskega praznika Ivančne Gorice so avtomatizirane zapornice slavnostno odprli 29. maja. Slavnostni govornik je bil župan Občine Ivančna Gorica, Jernej Lampret, ki je med drugim zadovoljen ugotavljal, da je občini uspelo realizirati izgradnjo objekta, ki bo v veliki meri prispeval k večji varnosti domačinov, pa tudi drugih voznikov na tej cesti.

Od številnih gostov iz železnice, občine in KS Dob in Šentvid sta zadovoljstvo z novim objektom in z njim večjo varnostjo poudarjala tudi govornika Marjan Hribar iz Slovenskih železnic in Marko Kastelic, predsednik KS Dob.

V kulturnem programu, ki so ga pripravili domačini je bila zelo zanimiva pripoved učenke Mete Rojc o gradnji Dolenjske železnice pred dobrimi 100 leti. Nastopila sta tudi mlada harmonikarja in mlajša folklorna skupina Vido-vo iz Šentvida.

Zares številni, prisotni domačini so s svojo prisotnostjo pokazali kako potrebne so bile nove zapornice.

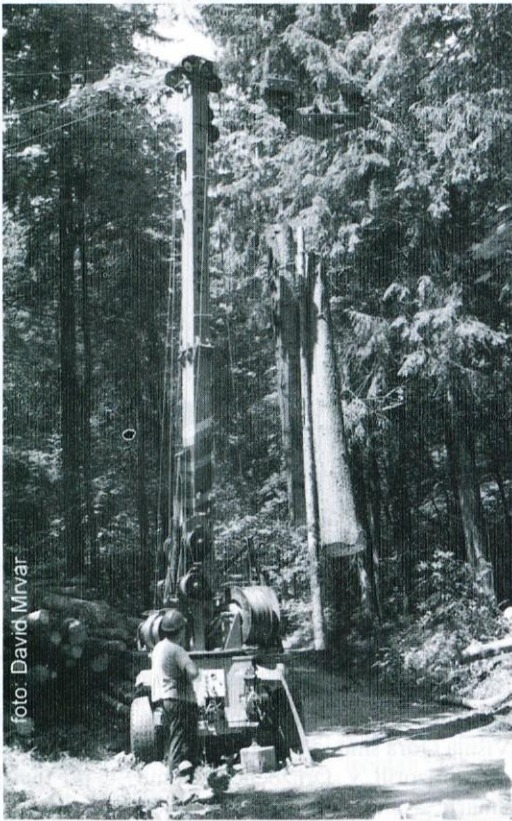

ŽIČNICA V STIŠKIH GOZDOVIH

Da da, čisto prav ste prebrali!! V Stiških gozdovih je te dni gozdarska žičnica (žični žerjav), ki je v lasti večjega gozdarskega podjetja. Taka žičnica je namenjena spravilu iz nedostopnih gozdov oziroma s tam, kjer se ne izplača delati vlak. V teh gozdovih do sedaj še ni bilo takšne naprave.

Stolp ima višino 10 m, spravilo pa se lahko vrši na razdaljo do 400 m. Dnevno (beri 8h) je mogoče spraviti z žičnico do 35m³ lesa, opravljata pa ga dva delavca. Spravilo je možno navzgor, navzdol ali pa naravnost, odvisno od terena. Vrednost take nove žičnice je okoli 23 mio sit. Za spravilo z žičnico mora biti odkazano cca 200 m³ lesa, da se jo izplača postaviti. Ceno spravila pa žal nisem uspel izvedeti.

Zavod za gozdove Slovenije
Revirni gozdar v Ivančni Gorici
inž. gozd. Črnič Roman

TURISTIČNO DRUŠTVO IVANČNA GORICA RAZPISUJE

3. NATEČAJ ZA OCENJEVANJE UREJENOSTI BIVALNEGA OKOLJA V KS IVANČNA GORICA

Komisija TD bo ocenjevala celovito zunanjo urejenost in izgled posameznih hiš v naseljih, ki spadajo v KS Ivančna Gorica, ter izgled in urejenost ulic v naselju Ivančna Gorica. Po končanih ogledih bo na podlagi večkratnega točkovanja ugotovila rezultate in prvih pet najbolj urejenih in najlepših hiš ter najbolj urejeno ulico tudi nagradila. Rezultati ocenjevanja bodo objavljeni v Klasju, podelitev nagrad pa bo na občnem zboru društva, ki bo predvidoma v začetku decembra t.l.

Predsednik TD
Stane Klemenčič

POSLOVALNICA GROSUPLJE
Kolodvorska ul.3
1290 Grosuplje

Borštnikov trg 2
študentski servis
Ljubljana

Novo za vas!

- Večji prostori
- Več storitev na enem mestu
(največja ponudba del, internetni kotichek, prijavno mesto ZMT nakup turističnih aranžmajev, ugodno fotokopiranje)
- Daljši delovni čas : pon.- petek : 7.30 - 17.00

www.studentski-servis.si

tel.: 01 786 51 70 gsm: 031 68 88 33 fax: 01 786 10 19

e-mail: grosuplje@studentski-servis.si

naročanje napotnic: 080 26 28

ŠTUDENSKI SERVIS
Borštnikov trg 2, Lj
tel.: 01 200 88 00
delo@studentski-servis.si

25. JUNIJ - DAN DRŽAVNOSTI

**SREČANJE
NA POLŽEVEM**

OBČINI GROSUPLJE IN IVANČNA GORICA
VABITA NA

SVEČANOST

U POČASTITEV DRŽAVNEGA PRAZNIKA

V SREDO, 25. JUNIJA 2003.

PROGRAM SREČANJA:

13.00: KONCERT GODBE STIČNA

ŠPORTNE IN DRUŽABNE IGRE

15.00: OSREDNJA SVEČANOST

SLAVNOSTNI GOVOR POSLANCA DRŽAVNEGA ZBORA JANEZA JANŠE.

KULTURNI PROGRAM

SODELUJOČI:

POLDE BIBIČ

BIG-BAND - GROSUPLJE

MILOŠ GENORIO

ŠENTJURSKI OKTET

STIŠKI KVARTET

OTROŠKA FOLKLORNA SKUPINA VIDOVO - ŠENTVID

IN FOLKLORNA SKUPINA KO RAČNA

OD 16. URE DALJE:

ŠPORTNE IGRE, GLASBA ZA PLES - KORADO, KRJAVELJ

DOBRA HRANA

BOGATA RAZSTAVA:

Polži iz bodeže zbirke z. Fanceta Velkovrha iz Lenarta v Slovenskih Goricah, Poldeta Severja in Pavla Groznika;
razstava kmečkega orodja

ŽUPAN OBČINE IVANČNA GORICA
Jernej LAMPRET

ŽUPAN OBČINE GROSUPLJE
Janez LESJAK

ZMAJ

80 LET OBSTOJA - DAN ODPRTIH VRAT

Letos mineva 80 let obstoja tovarne Iskra baterije Zmaj. Ob tej priložnosti bo 14. junija 2003 v Iskri baterije Zmaj, Šentvid pri Stični 108,

DAN ODPRTIH VRAT

Od 10. do 12. ure bodo vodeni ogledi proizvodnih prostorov ter strokovne razlage delovanja in lastnosti posameznih vrst baterij.

Dan odprtih vrat je priložnost, da nas obiščete in nas bolje spoznate.

Vabljeni!

LaMaS

Računalniški inženiring d.o.o.
Ljubljanska ulica 24/A, 1295 Ivančna Gorica
tel. 7869-040, fax 7869-045, e-mail: lamas@lamas.si

IŠČE NOVE SODELAVCE

- samostojnega referenta na področju trženja,
- serviserja (vzdrževalca) računalniške strojne in programske opreme,
- računalniškega programerja.

Ponujamo dinamično in raznoliko delo v mladi in uspešni delovni skupini, možnost osebnega razvoja in strokovnega izpopolnjevanja ter stimulatивно nagajevanje.

Od kandidatov se pričakuje inventivnost, fleksibilnost, sposobnost komuniciranja in samoorganizacije dela.

Delo se sklepa za nedoločen ali določen čas

(lahko tudi preko Študentskega servisa ali pogodbeno).

Ce ste pri svojem delu samostojni, natančni in zanesljivi ter pripravljeni sprejemati dnevne izzive, se nam oglasite osebno, telefonsko ali elektronsko in pogovorili se bomo o možnostih sodelovanja.

KRATKI KULTURNI

MULJAVSKI DESETI BRAT

Letno gledališče Josipa Jurčiča Muljava je za letošnje poletje pripravilo Jurčičevega Desetega brata. Premiera bo v petek, 27. junija 2003, ob 21. uri. Ponovitve pa bodo: v soboto, 28. 6., petek, 4. 7., soboto, 5. 7., petek, 11. 7. in soboto, 12. 7. Vse predstave bodo ob 21. uri.

TABOR PEVSKIH ZBOROV

V Šentvidu pri Stični bo tako kot že veliko let poprej letos potekal Tabor slovenskih pevskih zborov. Pevci se bodo zbrali v soboto, 21., in nedeljo, 22. junija.

ZAGRADČANI ŽE V NOVIH OBLEKAH

Konec marca je našemu kraju potekala območna revija odraslih folklornih skupin. Vsi člani zagraške folklorne skupine smo jo nestrno pričakovali, saj je bil to prvi nastop v novih oblekah. Pripravili smo sceno na odru in vsa dvorana je dišala po suhem senu. Debitantni nastop je bil zelo uspešen, saj smo se uvrstili na medobmočno srečanje na Dobravi, poleg tega pa so bile naše pisane obleke deležne veliko pohval; po mnenju večine so bile tisti večer najlepše.

Izbor za medobmočno srečanje odraslih folklornih skupin pa je prinesel s sabo veliko dodatnih vaj, usklajevanj s harmonikarjema, učenja ubranega petja, in seveda tudi psihičnih priprav. V četrtek smo zaplesali še v hotelih Palace v Portorožu in bili nad odzivom nemških turistov zelo navdušeni. S komaj posušenimi oblekami smo v soboto, 10. maja, zaplesali na Dobravi pri Ljubljani in se v družbi s še šestimi skupinami potegovali za najprestižnejšo nagrado - nastop na državnem srečanju FS v Beltincih.

Komu bo uspelo, bomo izvedeli v sredini junija, ko bodo končana vsa medobmočna srečanja po Sloveniji. Do takrat pa vsi v Zagradcu držimo pesti, saj bi se radi z novimi nošami pokazali tudi v Pomurju.

Helena Zaletelj

JURČIČEVI NAGRAJENCI

Tokrat vam predstavljamo še zadnja dva od šesterice nagrajencev iz naše občine. To sta ambruški zborovodja Ciril Hočevar ml. in muljavski igralec Alojz Hočevar.

CIRIL HOČEVAR ml.

Kaj vam pomeni Jurčičevo priznanje, ki ste ga prejeli za svoje delo?

Predvsem sem nagraje vesel, počaščen sem, da je bilo moje delo tudi v teh krogih ustrezno umeščeno in vrednoteno. Predvsem pa se mi zdi zelo pomembno, da je glasbeno delovanje, torej zborovstvo v Ambrusu doseglo določeno raven, zaradi česar smo lahko ponosni vsi in ne samo pevci. In zdi se mi, da je to največ, kar lahko v nagradi tudi vidim; mogoče je

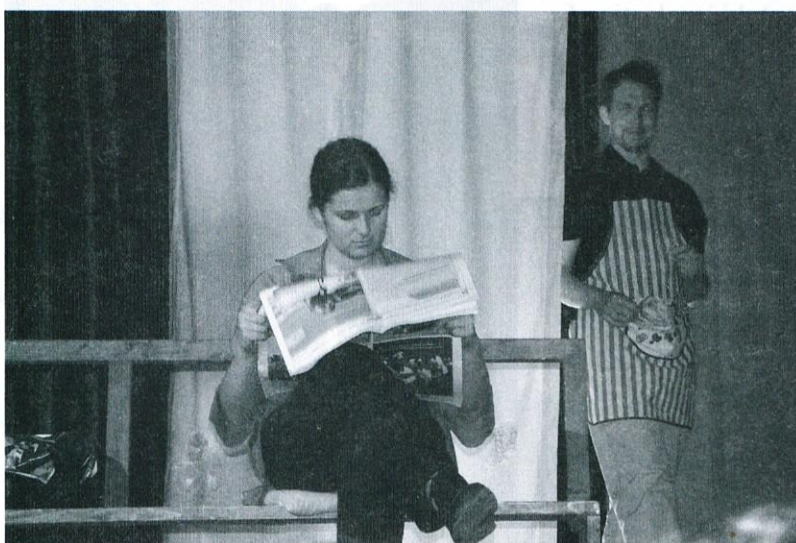
današnja miselnost res včasih nevaležna ali mogoče tudi ne najbolj spodbudna. Ampak živimo tukaj, in če želimo početi, kar nas veseli, je pač edini način, da te stvari ne jemljemo preveč intenzivno.

Kako se je začela vaša zborovodska pot?

Moški zbor Ambrus je bil ustanovljen maja 1991 v okviru kulturnega društva. V njem se je zbralo najprej za oktet mladih fantov, katerih želja je bila, da bi gojili petje in obenem tkali človeške vezi. Šele potem je prišla na dan potreba po zadoščanju umetniškega nivoja. Potrebno se mi zdi prilagajati program tako željam pevcev kot poslušalcev, da se ne zgodi, da bi kdaj ostali z občinstvom vsak na svojem bregu. Sožitje med pevci in občinstvom, to je lep občutek. Lepa izkaznica za vse. Prijatelji smo. In dobra družba. Zelo dobra: vedra, zmeraj razpoložena, željna dogodiščin, popotovanj.

Kot zborovodja sem začel s tem zborom; aprila lanskega leta je bil v kraju ustanovljen tudi mešani zbor, z

MORAŠ ME IMETI RAD

Moraš me imeti rad je naslov kratke gledališke predstave. Člani starejše gledališke skupine Višvišvigr Kulturnega društva Janez Cigler Višnja Gora smo jo 8. maja premierno uprizorili v Druženem domu Šmarje - Sap. Predstava je plod večmesečnega dela, nastala pa je po scenariju Melite Garvas. Pri tem nam je pomagal tudi režiser Gabriel Hernandez.

Tokrat smo se povsem odrekli ustaljenemu vzorcu. Odločili smo se, da predstava ne bo komedija in tudi ne predstava za otroke. To so namreč uprizorili že člani mlajše gledališke skupine, ki smo jo to leto ustanovili. Tudi smo prvi vključili elemente plesa in glasbe, nadaljevali pa smo z uporabo senčnega gledališča. S pomočjo igre, plesa in glasbe poskušamo gledalcu postaviti vsaj osnovno vprašanje v odnosih z ljudmi: katere se besede, ki bi si jih morali povedati. In ob tem, vsaj tako so se ob ogledu predstave spraševali naši prvi gledalci, se nujno srečamo tudi s vprašanjem: zakaj nekaterih besed vendar nikoli ne povemo? Zgodbe, ki sestavljajo dogajanje, so ljubezenske, vendar se trudimo, seveda kot tudi mnogi drugi, to znano tematiko prikazati na nam lasten način.

Odziv gledalcev je bil neverjeten - poželi smo resnično bučen aplavz. S tem so nagradili naše naporno delo in to, da še nismo obupali in prenehali z delovanjem. V dvorani gasilskega doma se namreč nismo počutili dobrodošli. Obtožili so nas za nered, ki pa ga (vsaj v celoti) nismo mi zakrivali. Tudi nismo nikakršni packi; pripravljali smo namreč premiero in ob taki priložnosti vedno naredimo čistilno akcijo. Ob raziskovanju resničnih vzrokov nereda smo seveda ugotovili, da je precejšen del "packarij" ostal po seji neke politične stranke, ki pa je za najem dvorane, se pravi tudi za čiščenje, odštela precejšnjo vsoto denarja. Denar je prejelo gasilsko društvo, se pravi prav tisti, ki so pa za vse, kar je bilo narobe, obtožili nas. Že 10 let, kolikor časa delujemo, smo "dežurni krivci za vse".

njim se naše poslanstvo širi in pogloblja. Pri vsem tem sem se nalezal hrepenenja in sanj, ki so se zdele še ne dolgo tega čisto neuresničljive. Toda to zdaj je kratkomalo nekaj drugega. Ponosen sem na sodelovanje s komornim zborom Pater Stanislav Škrabec, ženskim pevskim zborom Petrol, v zadnjem času s Šentjurskim oktetom ... Vesel sem, da se družim s temi ljudmi, vrednimi vsega spoštovanja.

Kakšno je vaše mnenje o zborovstvu?

Zborovstvo je danes sredi vse bolj

Hišnik gasilskega doma si je samovoljno vzel pravico, da na verbalno agresiven način postopa s člani obeh gledaliških skupin.

Po tem incidentu, ki ga je žal podprl tudi gospod predsednik, smo se odločili, da vse spomnimo na to, da smo kot člani kulturnega društva, ki letno prispeva za potrebe dvorane, souporabniki dvorane. Nekako smo prenesli, da pri izgradnji odra niso upoštevali našega mnenja, da je oder opremljen z 10 cm prekratimi zavesami, ki groteskno prikazujejo dogajanje za odrom, in da smo brez primernih luči. Ne bomo pa pustili, da se nekdo, ki bi moral poskrbeti za dvorano, da bi bila vedno v primernem stanju za delo, tako nespoštljivo vede do osnovnošolskih otrok in študentov. V obeh skupinah bi si omenjeni gospod zlahka pridobil vsaj začetne komunikacijske veščine. V nasprotju z njegovim vedenjem se mi zlahka pogovarjamo in znamo poslušati drug drugega, konflikte pa rešimo brez vpitja. Tudi bi kasneje zlahka ovrgel trditve, ki jih o našem nedelu širi po domačem kraju ... Obema skupinama bi namreč težko kdorkoli očital, da nič ne delata. Letos sta za nami že dve premieri. Poskrbimo za del kulturnega dogajanja v kraju, znani smo po pozitivni sporočilni vrednosti predstav in razvijamo kreativno mišljenje. Udeleženci gledaliških delavnic gradijo samopodobo, samoizražanje, sposobnost komunikacije in delovanje v skupini. Vsako leto se sproti izobražujemo na gledaliških seminarjih. Ponosni smo tudi na to, da sploh starejši člani (najmlajši član je star 18 let, najstarejša članica pa 30) uspešno namenimo del prostega časa napornim gledališkim vajam, čeprav je večina zaposlena z izpiti (študentski, specialistični, magistrski), s službo ali s pripravami na maturi. Tudi delo na vajah je namreč veliko bolj resno in koristno, kot bi nejeverni Tomaži radi pripisali mladim kulturnikom. Prav radi ob tem uporabimo staro frazo gospoda Prešerna: "Le čevlje sodi naj kopitar," vendar se ob tem zavedamo tudi dejstva, da si tisti, ki imajo

največ slabega povedati v zvezi z nami, niso nikoli ogledali kake naše predstave. Če bi prišli, bi bili verjetno za vselej tiho ob pogledu na zadovoljne otroške oči ali zaradi bučnega aplavza, ki so nam ga naklonili gledalci ob naši zadnji premieri.

Zato smo vsi mi: igralci, njihovi starši, prijatelji in sokrajani, ki nas podpirajo, daleč od kake zagrenjenosti. Tudi smo prepričani, da nas podpira celo precej članov gasilskega društva: konec koncev so njihovi člani istočasno tudi člani kulturnega društva (tudi naši igralci), so naši sorodniki in naši prijatelji. Tisti, ki se trudijo narediti dim tudi tam, kjer ni ognja, so nekakšni piromanski posamezniki, tipični višnjanski negativci, ki se pač radi veliko in pogosto oglašajo, za dobro kraja pa pravzaprav ne storijo prav veliko. Prej obratno: naredijo veliko škodo, ker se zaradi njih umaknejo tudi tisti, ki pa bi bili mogoče pripravljeni storiti kaj za domači kraj. Opažamo tudi, da zaradi takega negativizma trpi predvsem mladina.

Mladina v Višnji Gori je namreč že dolgo v zapostavljenem položaju. Prejšnja leta so študentje, da bi se vsaj kaj premaknili, začeli z ustanavljanjem študentskega kluba, pa so se temu, ker menda ni bilo primerne prostora, žal morali odreči. Vendar prostor je, manjka le volja, da bi za mladino, ki nikakor ni problematična (za zdaj seveda), nekako poskrbeli. In tako se je naš kraj spet odrekel finančnim sredstvom države, ki podpira tovrstne organizacije.

Vemo, da s tem člankom ne bomo dosegli veliko, vendar smo se naveličali biti tiho. Enostavno se nam ne zdi prav dopustiti, da bi ljudje tako ravnali z nami. Siti smo nalepke "ta presneta mladina". Mi smo namreč ustvarjalni, nadarjeni mladi ljudje. Veliko starejših igralcev dela z zanemarjenimi otroki, z invalidi, vsekakor pa ni v našem interesu, da bi se tudi doma ukvarjali z osebami s posebnimi potrebami (beri: lokalnimi opravljalci).

Trenutno smo mogoče res "naščeperjeni mladi petelinčki", vendar polni optimizma in pripravljenosti za delo. Vseh 19 članov obeh gledaliških skupin se ob naši 10-letnici delovanja in ob prvem letu delovanja mlajše gledališke skupine zahvaljuje vsem tistim, ki nas vsa ta leta podpirate v našem gledališkem snovanju. V našem spominu ste zapisani prav vsi: tisti s konstruktivno kritiko, vsi, ki ste nas vsako leto prišli pogledat, vsi tisti, ki ste nam pomagali s šivanjem kostumov in scenskimi deli, naši starši ... zapisani ste kot naši prijatelji, zato ostajamo.

ČLANI MLAJŠE IN STAREJŠE GLEDALIŠKE SKUPINE KD JANEZ CIGLER VIŠNJA GORA

Foto: Dušan Hočevar

površnega in banalnega sveta področje, kjer se še srečujemo s pristnimi čustvi. Brezdušnost, nadnacionalnost, medijska pod/kultura - kaj naj s tem v Ambrusu? To ni za nas, to uničuje; zato bi tudi ob tej priložnosti prišepnil politikom, da so izdatki za kulturo najmanj tvegani, dobrodejni učinki pa dolgoročni.

Katere pesmi pojete v zboru?

Repertoar je problem vseh zborov. Na eni strani so hrepenenje in sanje, na drugi poslanstvo vaških zborov, ki so prisotni na vsakem pogrebu in poroki, na vsaki proslavi in pri vseh

cerkvenih slovesnostih. V eni sezoni imamo več kot 40 nastopov; temu prilagajamo izbor, ki sega od preprostih narodnih, sakralnih, umetnih ... pesmi, čeprav po zahtevnejših še ne segamo.

Kako pa kaj prihodnost?

Oba zbor, tako moškega kot mešanega, ki ju vodim, sem postavil na sredo svoje glasbene pobožnosti, kot bi dejal Jože Humer, in niti na misel mi ne pride, da bi ju snemal ali prestavljal.

Saša Senica

VALVAZOR IN JURČIČ OBISKALA SLOVENSKI VERSKI MUZEJ

Valvazorjevo priznanje - (najvišje odlikovanje muzejske stroke) in občinska nagrada Josipa Jurčiča za strokovno ekipo Slovenskega verskega muzeja

Pomladni mesec maj je bil za Slovenski verski muzej iz Stične pravo razkošje, če že ne finančno, pa vsaj moralno.

Valvazorjevo priznanje, ki ga je pred kratkim prejela strokovna ekipa muzeja za zgledno postavitev stalne razstave Zgodovina krščanstva na Slovenskem, je najvišje strokovno odlikovanje muzejske stroke. Razstavo, o kateri smo obširneje poročali že ob otvoritvi, so pripravljali več let. Na približno 600 kvadratnih metrih razstavnih površin, ki so bile večinoma potrebne temeljite prenove, je razstavljenih več kot 200 predmetov z versko in kulturno tematiko. Ne samo da je za razstavljene predmete zgledno poskrbljeno, da so posamezna obdobja iz zgodovine krščanstva zanimivo in pregledno prikazana, tudi sama postavitev razstave ubira modernjša pota. Estetsko ugodna izbira barv in domiselna razporeditev razstavljenih predmetov v prostoru obiskovalcu pripovedujeta o brezčasni lepoti ustvarjenih umetnin pa tudi da muzej ni in ne sme biti več podoben skladišču zaprašenih starin.

Občina Ivančna Gorica se je spomnila strokovne ekipe Slovenskega verskega muzeja in mu v priznanje za dolgoletno prizadevanje za ohranjanje kulturne dediščine podelila letošnjo **nagrado Josipa Jurčiča**.

Lahko rečemo, da sta obe priznanji prišli kot naročeni. Muzej in predvsem njegovi sodelavci potrebujejo vsaj moralno podporo, **če je že za finančno plat te ustanove tako slabo (da ne rečemo katastrofalno) poskrbljeno.**

Ker je pravni status muzeja po trinajstih letih obstoja še vedno neurejen, je tudi financiranje neurejeno, oziroma v zadnjem letu ničeno. Kljub temu, da je bil muzeju priznan status muzeja v ustanavljanju in mu je že bilo priznано opravljanje javne službe na področju premične sakralne dediščine (odločba objavljena UL RS 97/00 str. 10488), čeprav je bil uvrščen v mrežo muzejev in kljub članstvu v Skupnosti muzejev Slovenije ter članstvu njegovih strokovnih delavcev v domačih in mednarodnih strokovnih društvih, se zdi, da vse to ni dovolj, niti za kulturno ministrstvo niti za Slovensko škofsko konferenco, ki je eden pomembnejših soustanoviteljev, da bi se pravno finančni status Slovenskega verskega muzeja ustrezno rešil.

Kakšna bo škoda, moralna in materialna, če se stvari ne bodo premaknile z mrtve točke, lahko najbolje ocenijo ravno nagrajeni sodelavci muzeja. Muzej hrani, varuje in predstavlja več kot 10.000 predmetov naše kulturne dediščine. Seveda niso vsi razstavljeni, so pa varno spravljene in strokovno varovane v depojih. Vse zbirke so nacionalnega pomena: varovanje naše kulturne in verske identitete je ključno pri našem vstopanju v Evropo.

Letno obišče muzej več kot 25.000 domačih in tujih obiskovalcev. Neštete šolske ekskurzije imajo Stično in verski muzej na svojem programu. Mar ozaveščanje in kultiviranje mladih generacij ni več pomembno? Mar Slovenski verski muzej za nikogar od (levih in desnih) oblastvenih struktur ni več zanimiv, ker se razmerja politične moči sproščajo na drugih "frontah"?

Mar ob vstopanju v Evropo nekatere stvari lahko kar pometemo pod preprogo?

Vsak, še tako neuk človek ve, da začno predmeti, prostori in stavbe, ki jih ne uporabljamo več, propadati. V trinajstih letih obstoja so bila izvedena na stavbah in v prostorih sedanega muzeja mnoga obnovitvena dela, ki so zahtevala znatna finančna sredstva (davkoplačevalcev). Vse to bo začelo propadati, če ne bo več redno strokovno oskrbovano, če prostori ne bodo več služili svojemu namenu, če ne bo stalnega strokovnega in siceršnjega nadzora (noben alarmni sistem ne more nadomestiti človeka), če stalna razstava ne bo dopolnjena z novimi spoznanji in če ne bo obiskovalcev privlačjala tudi kakšna začasna razstava ali muzejska delavnica.

Delavci muzeja vsega tega prav gotovo ne bodo mogli delati v nedogled dobesedno za "božji lon".

M.A. Ficko

ALOJZ HOČEVAR - muljavski igralec

Alojza Hočevarja mnogi poznajo kot dobrega in vestnega igralca v letnem gledališču Josipa Jurčiča na Muljavi. Igra že več kot petdeset let, z redkimi prekinitvami. Tudi letos bo, po vsej verjetnosti, nastopil v Desetem bratu.

Kakšni so vaši občutki ob prejetju Jurčičevega priznanja?

Priznanje mi veliko pomeni, čeprav sem bil, ko sem ga prejel, rahlo presenečen. Nisem ga pričakoval. Sem ga pa vesel, pa čeprav še vedno mislim, da bi si ga morda kdo drug bolj zaslužil.

Koliko časa pa že igrate na Muljavi?

Malo sem že pozabil, ampak mislim, da sem začel leta 1948, nisem pa čisto prepričan. Skoraj vedno sem igral, le nekajkrat sem manjkal.

Toliko časa že vztrajam zato, ker mi je prišlo v navado (smeh). Gre za ljubiteljsvo, kajti rad igram. Pa tudi druge stvari so, kot npr. druženje s prijatelji, nove izkušnje. Ampak zdaj je to že vse težje, zaradi let. Pa tudi veliko mladih je, ki bi si želeli igrati v muljavskem letnem gledališču.

Torej letos ne boste več igrali?

Bom videl. Vem, da so se vaje že začele, ampak svojo vlogo znam še od lani (vloga v Desetem bratu - mož z metličjem), torej bom hodil na vaje potem, že tik pred premiero. Najbrž bom igral.

Katera vloga vam je bila najbolj všeč oz. katera vam je najbolj ostala v spominu?

Vse vloge so mi bile všeč, všeč mi je to, da igramo Jurčičeva dela. Nekako pa mi je najbolj ostala v spominu vloga graščaka v Domnu, ki sem ga igral že davnega leta 1955. Pravijo, da mi je dobro pristajala.

Rad igram katerokoli vlogo, uživam v tem.

Saša Senica

ŠENTVIŠKI SOCIALISTIČNI KULAK

Naslov Moj ata, socialistični kulak je mnogim zelo znan, kajti po njem je bil posnet tudi film. Tokrat je Partljičevo igro uprizorila gledališka skupina Vido-vo na šentviškem odru, za režijo pa je poskrbela Marjana Hočevar.

Zgodba govori o svobodi in agrarni reformi, in tudi dan premiere je bil simboličen: 9. maj - dan zmage.

Partljičeva žalostna komedija Moj ata, socialistični kulak, govori o stanju po drugi svetovni vojni, ko je po Sloveniji zelo socialistično vzdušje. Malekovi so ob agrarni reformi dobili zemljo, in to jih je zelo veselilo. Ko pa se je stanje spremenilo in je na oblast prišla Komunistična partija, so jim težko pridobljeno zemljo vzeli.

Breme glavne vloge ata Maleka je nase prevzel Franjo Čuček, njegovo ženo Mimiko pa je igrala Ani Čeh. Hči Olga je bila Barbara Sadar, Tinček pa Nataša Dežman. Aktivista Vanča, ki je dajal napotke za obnašanje Malekovim, je zaigral Igor Kastelic. Župnik je bil Boštjan Gorišek, njegova pomočnica Roza pa Vali Krištof. Kmeta Medveda, kateremu so zemljo vzeli, je igral Karel Hribar. Vlogo učiteljice je imela Mimi Struna, tovarišica z okraja pa je bila Jasmina Koleča. V vlogi miličnika Eda se je predstavil Laris Žurga, predsednik KLO-ja pa je bil Klemen Zorec. Za glasbo na harmoniko je poskrbel Simon Nose.

Če so igralci pozabili tekst, sta jih nanj hitro spomnili šepetalki Nuša Čuček in Angelca Hribar. Za izbor glasbe, ki je bila partizanska, za kostume in sceno je poskrbela Marjana Hočevar, za rekvizite na odru Gregor Hribar, za luči pa Gregor Sever.

S. S.

DRZNE IN LEPI V DOLINI ŠENTFLORJANSKI

Zvesto občinstvo je v letošnji gledališki sezoni KD Stična skorajda obupalo. Težko pričakovane premierne predstave ni in ni bilo. Slabše obveščeni so menili, da sta vzrok zamude letošnji sneg in podaljšana "zimski" sezona. Tisti, ki pa našo igralsko skupino pobliže poznajo, vedo, da se svojega dela lotevajo odgovorno in z dobršo mero samokritične ustvarjalnosti. Vedo tudi, da kadar Drzne in lepi sodelujejo pri organizaciji Festivala Stična, časa za kaj drugega vztrajno zmanjkuje. Zato smo morali letos na premiero nekoliko počakati, pa smo bili za vztrajnost toliko bolj poplačani.

Drzno so se lotili klasične Cankarjeve doline šentflorjanske, ki ostaja in bo ostala, vsaj v slovenskem kulturnem prostoru, večno aktualna. Pod vodstvom režiserja Igorja Grudna so dolino šentflorjansko iz Cankarjevega časa pomaknili v sodobnost in mestoma celo v stilizirano "brezčasje", kar nas je hote ali nehote spominjalo na grotesknost Grumove Goge. Z domiselnimi oblačili, z do potankosti naštudirano mimiko in gibanjem po odru, s kvalitetno glasbeno spremljavo in domiselno zasnovanim plesom Jacinte so spet presenetili in pokazali, kaj zmorejo.

Publika jih je hvaležno nagradila z dolgotrajnim ploskanjem, ki ni bilo le sad prisiljene vljudnosti, ampak je prihajalo od srca. To navdušeno govorico so igralci razumeli kot povabilo in izziv za letošnjo in prihodnjo sezono.

Udeležbo na letošnjem Linhartovem srečanju so žal zamudili. Udeležba zaradi udeležbe se jim ne zdi smiselna, saj stavijo predvsem na kvaliteto. Če si boste njihovo predstavo ogledali, jo boste lahko sami presojali. Pa tudi razmišljali o dolini šentflorjanski, njenih prebivalcih in o zlodeju, ki med šentflorjanci sploh nima pravega dela. Ali ima kaj "šans" pri nas, si boste odgovorili pa kar sami.

M.A. Ficko

Pešpot od Šmarja do Muljave

Po ravnini v hrib počez,
ob njivah v gorico,
med grmovjem v gozdni les -
prispeš na to stezico.

Potlej se ozri nazaj
na lepi šmarski kraj.
Tabor nad jamo se razteza,
na strani Slivnico spozna
in kaj tam zadaj Kopanj ima.

Na gričku cerkev, farovž,
kakor grad,
še Prešeren tja je hodil rad.
A za gričem tam odzad in odspred -
je večkrat jezero, kot ga ima lepi Bled.

Če popotnik si upehan že,
te spodaj v vasi kmetje pogoste,
da potlej z novimi močmi,
do Polževega prideš do noči.

Večerni hlad te tam pričaka
in gostišče brez graščaka.
Z neba luna ti najavlja,
da uro je še peš
do muljavskega Krjavlja.

Zgodba ta se tam ponavlja,
še vedno se kdo obleče v Krjavlja
in Jurčičeva zgodba zaživi,
da občutiš tista davna leta -
kot da se dogaja današnje dni.

Karolina Zakrajšek

USPEH IN SMOLA KADETOV RK SVIŠ NA TURNIRJU V PRAGI

Kadetska ekipa RK SVIŠ pod vodstvom trenerja Marjana Potokarja je ponovila uspeh izpred dveh let in se ponovno uvrstila v finale državnega prvenstva poleg ekip Celja Pivovarne Laško, Dobove in Cimosa iz Kopra.

Pred finalnim turnirjem se je udeležila mednarodnega turnirja v Pragi, kjer je dosegla imeniten uspeh in se uvrstila v četrtfinale v konkurenci 77 ekip iz 15 držav. Ekipo pa je spremljala tudi smola, saj se je poškodoval njen kapetan in eden ključnih igralcev in strelcev Sašo Vozel. Brez njega kadetska ekipa RK SVIŠ na finalnem turnirju ni imela možnosti za ponovitev uspeha izpred dveh let v konkurenci starejših dečkov, ko je osvojila drugo mesto.

Sedaj pa nekaj podrobnosti o turnirju v Pragi. Po dolgem potovanju z avtobusom smo v četrtek, 17. aprila, zvečer prispeli v Prago in se nastanili v naši že tradicionalni bazi Cisarki. V petek sta nas prvi tekmi čakali šele popoldan.

Naš prvi nasprotnik je bila švedska ekipa LUGI HANDBOLL II, ki so jo naši fantje premagali z rezultatom 16 : 8. Igra ni bila prepričljiva, saj je nerovo naredila svoje, vendar je bil led prebit. V naslednji tekmi smo se srečali s češko ekipo HC ZUBRI, ki je bila zelo močan nasprotnik. Videli smo

gove poškodbe so se fantje izredno borili proti zares dobrim ekipam, ki pa so se žal "odlikovale" predvsem po grobi in umazani igri, polni nešportnih prijemov in udarcev.

V četrtfinalni tekmi proti starim znancem, ekipi Bratislave, naša ekipa ni imela možnosti za zmago, tudi zaradi utrujenosti in številnih poškodb. Slovaška ekipa ima igralce, visoke tudi več kot dva metra, in po našem prepričanju sta vsaj dva igralca tudi prestara za to kategorijo. Tekma se je končala z zmago nasprotnikov z rezultatom 19 : 9. Bratislava je bila kasneje udeleženka finala, v katerem je izgubila proti Partizanu iz Beograda. Vsekakor smo lahko videli, da imajo najboljše ekipe izredno visoke in močne igralce. Ravno zaradi tega se moramo zavedati, da je ekipa RK SVIŠ ponovno dosegla izreden uspeh glede na fizične sposobnosti in zaledje igralcev, ki so na voljo. Naša ekipa je izstopala tudi po športni igri in primernem obnašanju, za kar je treba vse igralce posebej pohvaliti. Kdor je videl njihovo žalost, jok in bes ob Saševi poškodbi, je lahko razumel, zakaj so fantje dosegli toliko uspehov. Žal se mnogi, tudi nekateri od staršev naših igralcev, teh uspehov ne zavedajo in jih ne cenijo dovolj. Čas je, da se zavemo, da imamo generacijo igralcev, ki se je trikrat uvrstila v finale državnega prvenstva v rokometu.

Seveda je imelo potovanje v Prago tudi netekmovalni del. Tako smo si na hitro ogledali del stare Prage, se sprehodili čez Karlov most in se udeležili veličastnega ognjemeta in vodometa, ki ga je pripravil organizator za vse udeležence turnirja. V nedeljo smo pripravili tudi pravo velikonočno pojedino s šunko, pirhi in hrenom, za kar se še posebej zahvaljujemo sponzorjem, ki so nam pomagali z raznimi priboljški.

Marko Mamilović

OBČINSKA LIGA MALI NOGOMET

NA VRHU DVE MLADI EKIPI

Po 4. krogu občinske lige v malem nogometu sta tako v prvi kot drugi ligi na vrhu dve mladi ekipi. V prvi ligi so to fantje iz Ivančne Gorice - Elektro Senica-Premar, ki sem jih v zimski medobčinski ligi pomotoma spregledal kot ekipo iz naše občine in je tam dosegla odlično 3. mesto. Tudi v občinski ligi igrajo odlično, a do konca je vendarle še daleč. V drugi ligi so nekoliko presenetljivo, a popolnoma zaslužno na vrhu fantje iz Višnje Gore.

1. LIGA (trenutna lestvica) :

1. Elektro Senica-Premar	4 te.	4 zmage	0 remi,	0 porazov,	12 točk,	gol-razl.:	31 : 13 +18
2. KMN Bomax	4te.	4 zmage	0 remi	0 porazov,	12 točk,	gol razl.	24 : 9 + 15
3. Mizarstvo Trunkelj Krka	4	3	0	1	9		17 : 5 + 12
4. Bife pri Matjažu & Inst. Angro	4	2	0	2	6		15 : 17 - 2
5. Picerija Kegeljček	4	2	0	2	6		9 : 13 - 4
6. Antonač	4	1	0	3	3		5 : 14 - 9
7. Dixi	4	0	0	4	0		15 : 26 -11
8. Snop bar	4	0	0	4	0		2 : 21 -19

2. LIGA (trenutna lestvica):

1. Višnja Gora	4 tek.	4 zm.	0 remi	0 por.	12 točk,	gol raz.	38 : 2 + 36
2. Temenica	4	3	0	1	9		18 : 9 + 9
3. Pipo 2003	4	3	0	1	9		9 : 8 + 1
4. Livar	4	2	0	2	6		14 : 10 + 4
5. Dob	4	2	0	2	6		8 : 14 - 6
6. Dnevni bar Rosa	4	1	0	3	3		8 : 16 - 8
7. Viridin hram	4	1	0	3	3		9 : 37 - 28
8. Slemenice	4	0	0	4	0		7 : 15 - 8

Simon Bregar

NOGOMETNI UTRIP

Nogometaši NK Livar iz Ivančne Gorice nadaljujejo spomladanski del prvenstva. Varovanci trenerja Branka Vrščaja dokaj uspešno nabirajo točke. Tako so na primer proti Domžalam, ki so letos razred zase v 2. SNL, na gostovanju tesno izgubili, nekoliko pa so ga polomili le proti ptujski Dravi. V zadnjem času pa vse več priložnosti dobivajo tudi mladi domači igralci, kar je zelo razveseljivo.

Rezultati tekem:

Livar : Bela krajina 1 : 0

Jadran : Livar 1 : 1

Domžale : Livar 3 : 2

Livar : Drava asfalti Ptuj 2 : 6.

Lojze Grčman

NAMIZNI TENIS

Končan je spomladanski del medobčinske rekreativne namiznoteniške lige. Iz ivanške občine v tej ligi sodelujejo tri ekipe. KKG Krka je najuspešnejša izmed njih, v njej pa igrajo Jože Kozinc, Iztok Zrimšek, Slavko Globokar, Roman Mestnik, Boštjan Slana in Luka Mlakar. Ob Krki v ligi nastopata še Avtoprodaja Zelko iz Stične in Muljava. Jeseni sledi še drugi del tekmovanja, lestvica po spomladanskem delu pa izgleda takole:

MESTO	EKIPA	TEKEM	ZMAGE	NEODL.	PORAZ	TOČKE	DOBLJENI	ZGUBLJENI	RAZLIKA
1	NTS RK DOBREPOLJE	8	8	0	0	16	52	28	24
2	ŠMARSKI TAMLADI	8	5	2	1	12	49	31	18
3	KKG KRKA	8	5	1	2	11	48	32	16
4	ŠMARJE VETERANI	8	4	2	2	10	53	27	26
5	AVTOPRODAJA ZELKO	8	4	0	4	8	42	38	4
6	VELIKE LAŠČE	8	3	1	4	7	38	42	-4
7	MULJAVA	8	3	0	5	6	36	44	-8
8	KOMPOLJE II	8	1	0	7	2	25	55	-30
9	KOMPOLJE I	8	0	0	8	0	17	63	-46

Lojze Grčman

VETERANSKA NOGOMETNA LIGA

Veterani iz Ivančne Gorice v polfinalu

Nogometna ekipa veteranov iz Ivančne Gorice je odlično odigrala tudi v spomladanskem delu veteranske nogometne lige, ki poteka na območju ljubljanske regije, saj je s petimi zmagami in enim samim neodločenim izidom dosegla celo prvo mesto v svoji predtekmovalni skupini in s tem tudi uvrstitev v polfinale, kjer se bodo pomerile zmagovalne ekipe vseh treh skupin in najboljša drugouvrščena ekipa. Polfinalni tekmi bosta konec maja oz. v začetku junija. Finalna in tekma za 3. mesto pa bosta nato 14. junija v Kamniku.

Posebno pozornost vzbuja dejstvo, da je ekipa ostala nepremagana že odkar se je lani ustanovila. Tako imajo fantje še poseben motiv za igranje, saj nočejo prekiniti niza zmag.

Rezultati spomladanskega dela:

Induplati : Ivančna Gorica	1 : 1
Ivančna Gorica : Dol	1 : 0
Ihan : Ivančna Gorica	1 : 2
Ivančna Gorica : Ilirija	2 : 0
Radomlje : Ivančna Gorica	1 : 2
Ivančna Gorica : Slavija	2 : 0

Fantje so tako v 12 krogih od 36 možnih točk osvojili kar 30 in s tem prepričljivo zasedli 1. mesto v predtekmovalni skupini B pred Ilirijo. Naj ne bo odveč, če še enkrat predstavim igralce, ki so nastopili v sezoni 2002/03: Janez Hrovat, Roman Pušlar, Marjan Sadar, Frenk Duša, Iztok Štepic, Fadil Lugiqi, Andrej Grmovšek, Milan Sadar, Darko Jurčič, Sreten Kovačević, Jani Petrovčič, Lojze Lihtenvalner, Jože Blatnik - Bobi, Lojze Kuplenk, Muhamed Čosić, Marjan Lampret, Jernej Lampret, Cveto Omahen, Marko Ilovar, Niko Anžlovar, Vinko Primc, Jure Hribar, Ciril Jurčič, Marko Hrovat ter Matjaž Jordan, ki sem ga v enem od prejšnjih člankov pri navajanju igralcev pomotoma izpustil. Za to se mu iskreno opravičujem, še posebej zato, ker sodi takorekoč med občinske nogometne legende.

Za konec članka naj omenim še, da se fantje za svoje delovanje želijo zahvaliti donatorjem. To so: Dnevni bar MI-X in dostava kurilnega olja, Armex armature d.o.o in Bomax d.o.o., ki so seveda vedno zelo dobrodošli.

Simon Bregar

PIKNIK OB KONCU ODLIČNE SEZONE

Po vsakem delu pride tudi čas za oddih in športniki niso nobena izjema. SVIŠ- evi igralci, trenerji, spremljevalci, sponzorji, starši, prijatelji kluba in še kdo so se v soboto, 24. maja, zbrali na zaključnem pikniku na Gradišču. Ob odličnem golažu so vsi skupaj podoživeli minulo sezono, ki je bila več kot uspešna. Vseh udeležencev je bilo blizu 200. Člani so prejeli medalje in posebne diplome za osvojen prvo mesto v 2. DRL, kar je največji uspeh kluba. Smeha in dobre volje je bilo torej na pretek, seveda pa športniki nikdar in nikjer ne morejo brez žoge. Na betonski podlagi so rokometišči preizkusili svoje nogometno znanje na turnirju, kjer sta ekipo sestavljala po dva igralca. Na tej prilagojeni nogometni preizkušnji sta se najbolj izkazala Matej in Jure iz članske ekipe. Seveda niso manjkali niti zvoki harmonike in pesem iz rokometnih grl je odmevala z Gradišča še pozno v večer.

Lojze Grčman

DRŽAVNO PRVENSTVO za sezono 2002/2003

V okviru Zveze paraplegikov Slovenije so bili izpeljani štirje krogi državne lige, v katerih so nastopile ekipe iz društev paraplegikov Gorenjske, severne Štajerske, Dolenjske in Ljubljane. Zaključni turnir, play-off, je bil v organizaciji Zveze za šport invalidov Slovenije izpeljan v Slovenski Bistrici. Najboljši trije igralci slovenskega državnega prvenstva so Marjan Trdina, DP Kranj (149 točk), Marjan Župarič, DP Novo mesto (124 točk), in Jože Berčon, DP Ljubljana (110 točk). Na slovenskem državnem prvenstvu je sodelovalo enainšestdeset (61) tekmovalcev, ki jih je nagovoril predsednik Zveze za šport invalidov Slovenije Emil Muri, tekmovalcem prvih treh ekip pa je za dosežene rezultate podelil medalje po naslednjem vrstnem redu:

1. mesto DP KRANJ
2. mesto DP LJUBLJANA
3. mesto DP NOVO MESTO
4. mesto DP MARIBOR

MEDDRUŠTVENI IN MEDNARODNI TURNIRJI

Slovenska društva paraplegikov, ki imajo v svojih programih košarko na vozičkih, ob tem pa tudi ekipe, ki jih zastopajo, so v svojem okolju organizirala tudi turnirje s sodelovanjem domačih in tujih ekip.

Kratek kronološki pregled turnirjev v sezoni 2002/2003:

Prvega je organiziralo Društvo paraplegikov Gorenjske oktobra v Radovljici; sodelovale so tri domače in ekipa z avstrijske Koroške. Drugega je organiziralo Društvo paraplegikov ljubljanske pokrajine v Cerknici, ki je bil hkrati tudi 4. tradicionalni novoletni turnir s sodelovanjem štirih domačih ekip. Tretjega je marca organiziralo Društvo paraplegikov severne Štajerske v Slovenski Bistrici. Kot četrti je bil v začetku aprila v organizaciji Društva paraplegikov Dolenjske, Posavja in Bele krajine v Novem mestu izveden mednarodni turnir s sodelovanjem šestih ekip. Peto in največjo prireditev v košarki na vozičkih

prostora Alpe Jadran je ob Evropskem letu invalidov organiziralo Društvo paraplegikov ljubljanske pokrajine konec aprila 2003. Na tradicionalnem 23. Pogačnikovem memorialu, ki je bil že sedmi z mednarodno udeležbo, je sodelovalo osem ekip. Zadnji, šesti turnir v tej sezoni bo z mednarodno udeležbo šestih ekip junija, v organizaciji Društva paraplegikov severne Štajerske. To je tudi že 5. turnir po vrsti, posvečen dnevu državnosti Republike Slovenije. Na vseh šestih turnirjih je skupaj sodelovalo osemindvajset ekip iz šestih držav srednjeevropskega prostora. V ekipe, ki so nastopale na turnirjih po Sloveniji, je bilo vključenih dvesto (200) igralcev, ki so prišli iz Češke (USK Meta - Praga in Triga-Eprin - Brno), Avstrije (RSV Kärnten - Celovec, Conveen Sitting Bulls - Dunaj in RSV Flink Stones - Graz), Slovenije (DP Kranj, DP Ljubljana, DP Novo mesto in DP Maribor), Italije (ASS Millennium - Padova in ASS Castelveccio - Gradiška), Hrvaške (KKI Brod - Slavonski Brod in KK Stela - Zagreb), Bosne in Hercegovine (KKI Sana - Sanski Most, KKI Bihać in KKI Tuzla).

Iz tega prispevka lahko ugotovimo, kako velik vložek pri košarki na invalidskih vozičkih v Sloveniji imajo Zveza paraplegikov Slovenije in posamezna društva, ki imajo ekipe. V praksi pa opazimo, da zanimanje za to zvrst športa v Sloveniji upada, ker se člani nagibajo k bolj alternativnim disciplinam, ki prihajajo v invalidski šport. Kot organizatorji se zavedamo, da se mora vsaka športna panoga čim večkrat pojavljati v javnosti. Vendar ugotavljamo, da samo naš trud ne bo dovolj, dokler se v nacionalni shemi rehabilitacije ne uvede tudi šport kot del rehabilitacije invalidov; tako prakticira velika večina evropskih držav, kamor Slovenija tudi vstopa. Zato v prihodnosti invalidi, ki se ukvarjamo s košarko na vozičkih v Sloveniji in smo združeni v evropski federaciji košarke na vozičkih IWBF, upravičeno pričakujemo tudi sistemsko rešitev glede tega vprašanja na nacionalni ravni.

Vodja košarke na vozičkih:
Dane Kastelic

Uspel 27. veslaški spust po Krki

Veslaški "dan mladosti" na Krki

25. maj je bil v nekdanji skupni državi praznik mladine. Praznik, ki se ga mnogi še danes radi spominjamo, saj je bil kljub famozni štafeti nekako še najmanj režimsko zaznamovan in je mladino ter ljudi nasploh zelo povezoval. In letos se je s tem datumom ujela tudi tradicionalna veslaška prireditev na Krki, ki je vedno na zadnjo nedeljo v maju. In mladine res ni manjkalo, čeprav je bilo tudi veteranov dovolj. Uradne številke govorijo o 368 veslačih na vodi. Vreme je bilo čudovito, kot se za tak veslaški praznik tudi spodobi. Nekoliko težav so si organizatorji - člani kajak-kanu sekcije ŠD Krka - obetali le zaradi nizkega vodostaja reke Krke, a tudi to udeležencev ni preveč motilo.

Prireditev je imela ponovno netekmovalni značaj, kar je ljudem vse bolj všeč. Zmagovalec je vsak, ki pride s čolnom od vasi Krka do kraja Žužemberk, kar pravijo, da po vodi znese nekako od 17 do 18 km.

Za varnost je bilo tudi letos zelo dobro poskrbljeno, saj je bila zdravniška ekipa zelo številčna, a na srečo ni imela dela. Poleg zdravnikov je za varnost skrbelo še 6 potapljačev, ki jim tudi ni bilo treba resno posredovati. Pa še nečesa so bili organizatorji letos veseli: da na prireditvi ni bilo težav s prekomernim uživanjem alkohola. Pravijo, da se je Kebrov zakon očitno dobro prijel.

Nasploh so bili ljudje s prireditvijo zelo zadovoljni, za kar se gre zahvaliti mnogim domačinom, ki vsako leto pomagajo, predvsem pa tistim, brez katerih tega spusta gotovo ne bi bilo: Miheli, Miranu in Tomažu Slani, Janezu Piškurju in Slavku Lahu.

Le-ti so po spustu nekoliko potarnali le zaradi tega, ker število sponzorjev počasi usiha. Želijo si, da bi se jim pridružili kaki novi in da bi v bodoče tudi občina kaj finančno pripomogla k tej odmevni prireditvi.

Kljub manjšim težavam s sponzorji pa so se organizatorji ponovno izkazali ravno s tem, da za relativno majhno štartnino udeležencem res veliko ponudijo, kar je zanje še dodatno pohvalno.

Nepogrešljivi sponzorji prireditve so bili: Krka, BTC, Mobitel, Asist, Zavarovalnica Triglav, Pekarna Grosuplje, Interalta, Carpe Diem, Ljubljanske mlekarne, Lek, Mizarstvo Trunkelj, Mojnet, Klimahit, Telekom, CIM, Foto Marjan Travnik, Izvir, Hipox, Žaganje lesa Bregar, Coppertone, Abanka, Adles, Manfor, Albion, Farma Stična, Toplar, Henkel, ZIRD, Trgovina Miša, Ribogojnica in diskont pijač Bregar, Balting, Kmečki turizem Mago-vac, Topp trade, Sitotisk Praznik, Keko Žužemberk, Slikopleskarstvo Tomažin.

Več o samem spustu pa boste izvedeli na spletni strani: <<http://users.volja.net/kkk/krka/>>.

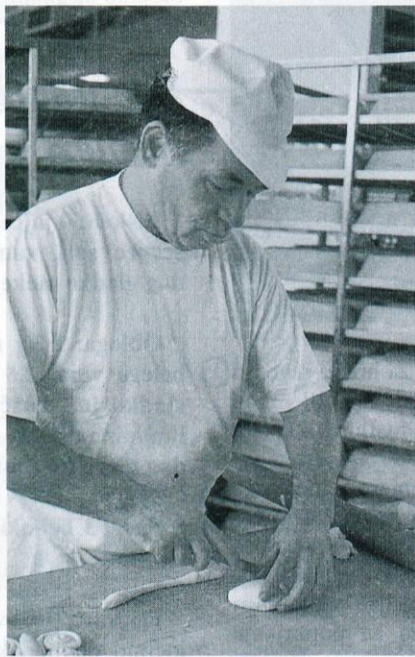
Simon Bregar

MOJSTRI IZ PEKARNE

DOBER MOJSTER ZNANJA NE OBDRŽI SAMO ZASE

V pekarski poklic je zašel po naključju, danes pa je eden izmed najbolj izurjenih in spretnih mojstrov pekov v Pekarni Grosuplje. Nikolaj Vujičić pod svoje okrilje z veseljem vzame mlade pripravnike in jih vpelje v skrivnosti poklica.

V grosupeljski pekarni je mojster Nikolaj vodja izmene in bdi nad celotnim postopkom priprave kruha. Njegovo delo je zelo raznoliko: vodi in nadzoruje pripravo izdelkov, preverja kakovost samih izdelkov in usklajuje delo v proizvodnji. Tudi če se med pripravo kruha zgodi kaj nepredvidenega, to hitro opazi in takoj ukrepa. Kot vodja izmene je Nikolaj zadnje čase tudi "papirnati pek", saj ves čas preverja, ali so surovine in izdelki skladni s strogimi navodili, ki jih je dobil iz laboratorija.

Nikolaj med delom:
"Delo v pekarni se je zelo spremenilo, saj smo nekoč vse delali ročno: od merjenja temperature vode in peči do mešenja testa. Obvladovanje ročnih veščin je tudi danes za mlade peke pomembno, saj si le tako pridobijo izkušnje, potrebne tudi za delo s sodobnimi napravami."

V ribiški opremi:
"Ribolov je moja strast. Za vsako vrsto rib imam svojo palico, zato se jih je doma nabralo že 15."

Nikolaj ne nadzoruje samo dela grosupeljskih pekov. Vsako leto si vzame čas tudi za mentorstvo mladim pekovskim pripravnikom. Pravi, da dober mojster znanja ne obdrži samo zase, ampak ga prenaša na mlajše in tako ohranja tradicijo. "Za dober kruh moraš imeti pravi pristop do dela, zato najraje delam z mladimi, ki so željni učenja. Taki si tudi največ zapomnijo," pravi. Kljub najsodobnejši opremi morajo bodoči peki znati narediti vse.

Še posebno skrbno jih navaja na ročno delo. Uči jih vse: od tega, kako se kruh ročno meši, pa do tega, kako se hlebce polaga v peč z loparjem kot nekoč. Ker je dober učitelj, je bil tudi inštruktor za peko na prodajnem mestu, še danes pa občasno priskoči na pomoč ob otvoritvah nakupovalnih središč.

Nikolaju nekoč ni bilo težko delati tudi 16 ur na dan, če je bilo potrebno, niti najtežjih opravil se ni bal. Danes pa je delo pekov precej lažje, saj jim elektronika močno olajša delo. Po enaintridesetih letih v grosupeljski pekarni še vedno najraje dela ponoči, ker tako najde čas za svoja dva hobija: ribolov in gobarjenje. Po končani službi gre večkrat namesto domov najprej v bližnje gozdove in na travnike, kjer mu nobena goba ne uide. Kot vnet ribič ima tudi popolno ribiško opremo. Najraje ribari s prijatelji, ulovljene ribe pa največkrat podari ali pa jih pripravi sam. Med svojimi trofejami je posebno ponosen na cel meter dolgega soma. V prihodnosti si želi mirnega življenja in uživanja na svojem ranču, kot imenuje hišico v Mokronogu.

Pekarna
Grosuplje

Gospodinjska stran

VPLIV BARVE NA NAŠE POČUTJE IN ZDRAVJE

V vseh kulturah na vseh koncih sveta naše življenje prežema in obvladuje starodavna govorica barv. Toda zavedajo se je le redki. V hitro razvijajočem se svetu, v katerem smo ves čas dobesedno preplavljeni z barvami, mnogi ne vedo več, kaj posamezni odtenki pomenijo. Barve nas obkrožajo in napajajo naše čute. Vidimo jih, jih čutimo, vsrkavamo. Pri tem na najrazličnejše načine vplivajo na nas.

Vendar nismo samo ljudje dovzetni za vpliv barv. V živalskem in rastlinskem svetu le-te celo odločajo o preživetju ali izumrtju.

Ljudje imamo zelo osebno odnos do barv. Pogosto si nagonsko privoščimo zdravljenje z njimi, tako da se odenemo v oblačila določene barve ali se doma na vrtu obdamo z določenimi barvnimi odtenki. Vendar to večina počne nezavedno.

Barve lahko vpeljemo v svoje življenje na več načinov. Če poznamo njihov pomen ter to, kako vplivajo na duševno in telesno počutje, znamo izbrati prave odtenke za svoja oblačila, dom, delovno okolje in vrt. Tako dosežemo blaginjo, uspeh, osebno rast, začnemo se bolj ceniti in naša ustvarjalna energija se poveča. Energijo barv lahko vnašamo v telo tudi s hrano in pijačo.

Ko boste naslednjič sedli k obroku, si pozorno oglejte barve na krožniku. Ali je paleta barv popolna, so v njej tudi rdeča ali oranžna, rjava in zelena? Vse to so namreč barve svežih naravnih živil, ki jih je narava obdarila z vsem, kar potrebujemo, da bi ostali zdravi.

V vsakem živilu je energija kozmičnih žarkov ene ali več barv, odvisno od tega, kakšne barve je, v njem pa so tudi hranilne in druge snovi, nujno potrebne za ohranjanje zdravja.

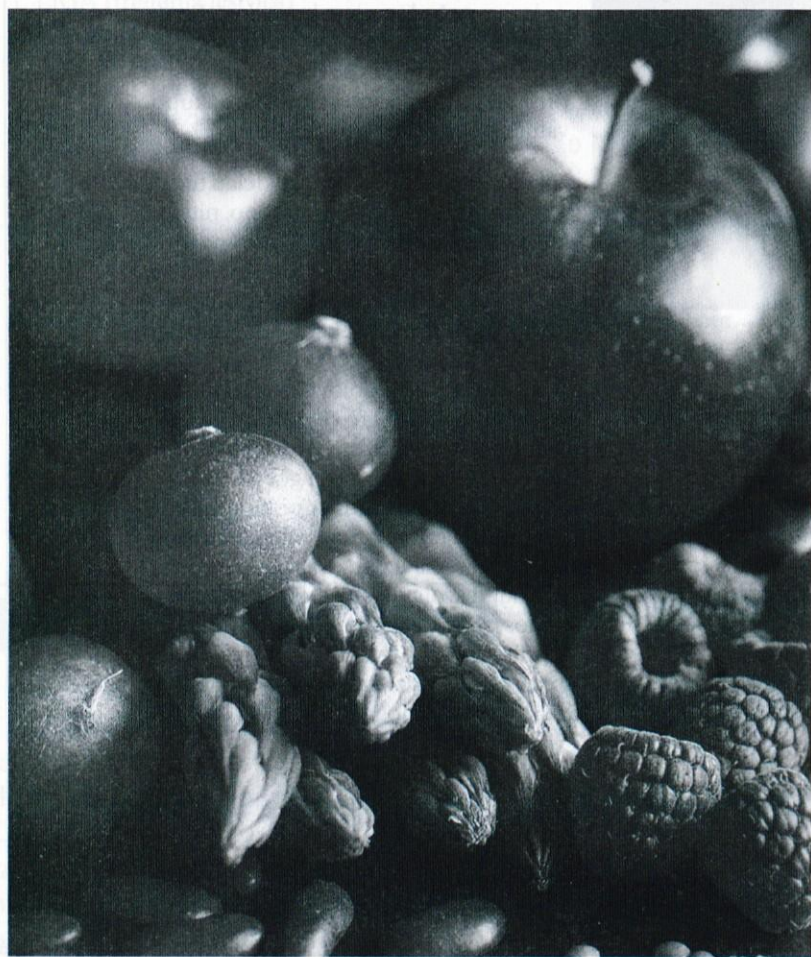
Tako nas rdeča, oranžna in rumena živila preplavijo z energijo in nas poživijo, zelena, modra in vijolična pa ohladijo in pomirijo. Če vedno jemo hrano iste barve, naše telo očitno potrebuje neko sestavino v teh jedeh.

Rdeča živila

Tokrat bom napisala nekaj o značilnih rdečih živilih, med katerimi so: jagode, rdeče češnje, beluši, rdeče slive, lubenica, rabarbara, maline, rdeča jabolka, rdeča pesa, paradižnik, rdeča paprika, redkvice, rdeča leča, rdeč fižol, meso, morska hrana, živila živalskega izvora.

Če ste slabokrvni, če vas nenehno zebe ali ste prehlajeni, jejte zgoraj naštet živila. Kajti rdeče jedi spodbudno vplivajo na spodnji del hrbtenice in na reprodukcijske organe; zvišujejo toploto in telesno temperaturo, pospešujejo kroženje krvi po telesu in sproščajo adrenalin.

Vir: Chiazzari Suzy, Barve

ČEŠNJE - darilo narave

Češnje so izjemno zdrave; sok in meso sta dobesedno nabita z visokovrednimi hranilnimi snovmi. Znižujejo sečne kisline in preprečujejo putiko. Češnje vsebujejo zelo veliko vitamina C, folne kisline (pomembna za živčevje in možgane, tvorbo krvi in rast), ponujajo tudi veliko kalcija, železa in kalija.

Češnje pomagajo pri hujšanju, saj uravnavajo prebavo, preprečujejo zaprtje in delujejo razstrupljajoče. Zato lahko jemo en teden vsak dan četrto kilograma češenj - surovih, pripravljenih kot desert ali v kaki drugi jedi.

☐ Kjerkoli se češnje pojavijo, priključijo ljudem slino v usta: v tortah in kolačih, v desertih, sladoledih, sokovih ali preprosto sveže, obrane z drevesa.

☐ Poiščimo si svoj priljubljen recept za pripravo češenj: s skuto, jogurtom, k palačinkam, v kolačih, kot sladoled ali kot posebej okusen češnjev narastek. Lahko jih tudi vkuhamo in shranimo za zimske dni, ko nam primanjkuje vitaminov.

Češnje lahko prekuhamo za hladne juhe, rdečo kašo, kompot, češnjevo omako in marmelado. Vroče ali flambirane so odlična priloga k sladoledu ali puding.

MALINE

Ti okusni plodovi so tako rekoč doma v številnih vrtovih in gospodinjstvih. Skoraj tako kot jabolka, hruške, slive, jagode.

Vitamin A iz malin je naravno sredstvo proti okvaram oči in vida. Izredno so bogate tudi z vitaminom C. Lajšajo tudi težave z ledvicami in mehurjem, kožo naredijo mehko in prožno, lasem dajejo lesk in polnost ...

Maline so zelo občutljive, zato jih ne moremo dolgo hraniti in hitro splesnijo. Če jih nameravamo predelati v omake, sorbet ali malinov sladoled, jih ne smemo prekuhati. Zadošča, da jih pretlačimo skozi sito. Kot pri drugem jagodičevju lahko njihov okus poudarimo z dodatkom smetane, jogurta ali skute.

Malinov sok je okusen napitek za poletne dni. Maline so bogate z biotinom, vitaminom, ki na naraven način poskrbi za lep videz kože in las. Kdor je na primer pretiraval z veseljačenjem na zabavi ali ima za seboj kuro z antibiotiki, mora svoje zaloge biotina spet dopolniti. Za to so idealne maline.

Oslajeni malinov kis, pripravljen iz 1 dela malinovega sirupa in 2 delov vinskega kisa, krepi srce. Iz njiju pripravljamo limonado, ki dobrodejno krepi in osvežuje mrzlične bolnike. Čisti malinov sok, razredčen ali nerazredčen, malinov kis in sirup so najboljše pijače pri vseh boleznih, ki so povezane z večjo ali manjšo vročino.

Pri nobenem sadnem soku, naj bo še tako prijetnega okusa, niso kisline, sladkor, množica rudninskih

snovi in koloidna struktura tako ubrani in tako zdravju koristno združeni kakor pri malinovem soku.

Malinov sok

5 kg malin ali robidnic zmečkamo, prelijemo s pol litra vode, v kateri smo prekuhali 75 dag sladkorja, pokrijemo in pustimo preko noči. Naslednji dan mešanico pretlačimo in segrejemo do 75 stopinj C. Natočimo v čiste ogrete steklenice in zamašimo.

Zelo preprosto je konzerviranje čistih sadnih sokov z dodatkom sladkorja in vode. Sadju dodamo vodo, ga prekuhamo, da popoka in spusti sok, ga precedimo (ne tlačimo), mu dodamo sladkor, spet prevremo in vročega polnimo v dobro oprane in ogrete steklenice.

RABARBARA

Rabarbara velja za hrano revnega prebivalstva, vendar sodi med najbolj zdravi rastline, kar jih raste pri nas.

Čeprav je ta zelenjava zelo kislega okusa, vsebuje razmeroma malo vitamina C, ki sicer običajno povzroča kislost. Vsebuje veliko vitamina B, B3, B5, veliko kalcija, najboljšega naravnega sredstva za pomirjanje živčevja.

Idealna je tudi za ženske po menopavzi. Vsebuje veliko magnezija in mangana - oba pomembna za delovanje mišičja.

Rabarbara je najboljši vir vlaknin; razstruplja, odstranjuje maščobe ter preprečuje zaprtost in lenost črevesja. Veže maščobe in pomaga pri hujšanju ter izboljšuje vnašanje hranilnih snovi v celice.

Primerna je za pripravo peciva, kompotov, mlečnega riža in marme-

lade. Moramo jo temeljito oprati, nato s pecljev odstraniti vlaknasto lupino, zrezati na dva ali tri centimetre dolge koščke in jih do mehkega skuhati. Če nam ugaja, lahko dodamo malo sladkorja ali medu. Uporabljamo izključno peclje listov in ne listnih ploskev, ki vsebujejo oksalno kislino.

Rabarbarine rezine:

Biskvit: 4 jajca, 9 dag sladkorja, ščepec soli, vanilijev sladkor, 8 dag gladke moke, 3 dl olja

Obloga: 1 kg rabarbare, 2,5 dl belega vina, 2,5 dl vode, 10 dag sladkorja, košček cimetove in limonine rezine, nekaj klinčkov, 8 dag marelične marmelade

Sneg: 3 beljaki, 9 dag sladkorja v prahu

Priprava biskvita: Rumenjake ločimo od beljakov in jih močno penasto stepemo s soljo, tretjino sladkorja in vanilijevim sladkorjem. Beljake stepemo v trd sneg in ga skupaj z moko in oljem vmešamo v rumenjake. Pečemo 15 minut pri 200 stopinjah Celzija do zlatorumene barve. Biskvit nato prerežemo na dva dela. En kos premažemo z vročo marelično

marmelado, pokrijemo z drugim kosom, nato pa površino in robove prav tako premažemo z marmelado.

Rabarbaro operemo, olupimo in narežemo na 10 cm dolge kose. Vinu dodamo četrto litra vode in zavremo s sladkorjem, cimetovo skorjico, limonino lupino in klinčki. Rabarbaro nekaj časa kuhamo. Dobro jo odcedimo. Beljake stepemo s sladkorjem v čvrst sneg. Nato rabarbaro zložimo na biskvitno ploskev in premažemo s snegom. Hitro popečemo v pečici pri 210 stopinjah, da snežna površina rahlo porjavi.

Rabarbarina marmelada:

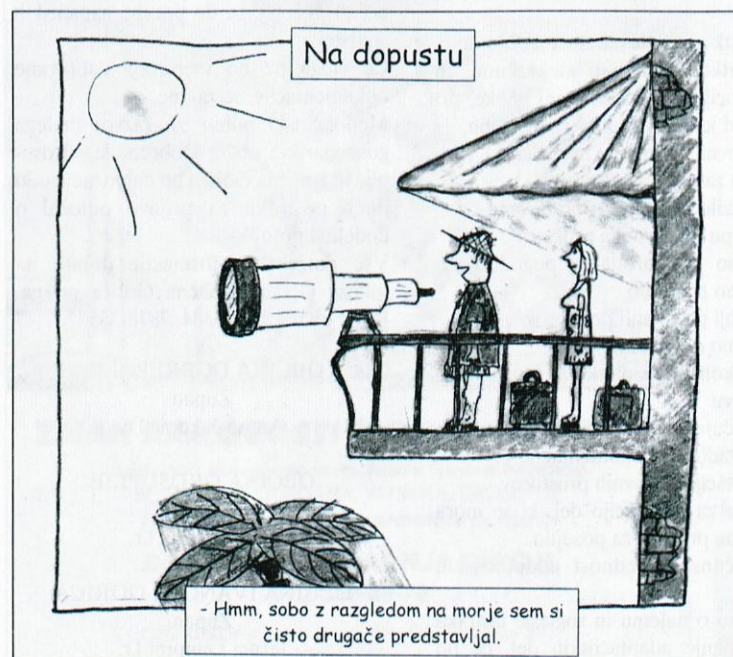
Sestavine: 500 g rabarbare, 500 g želnega sladkorja, 1 jedilna žlica medu, 250 dl ananasovega soka, 2 jedilni žlici limoninega soka

Priprava: Rabarbaro operemo, olupimo kožico in narežemo na 2 cm dolge koščke. Zmešamo z želnim sladkorjem, medom in sokovi ter zavremo. Kuhamo 5 minut ali dalj ter nato ohladimo. Napolnimo kozarce.

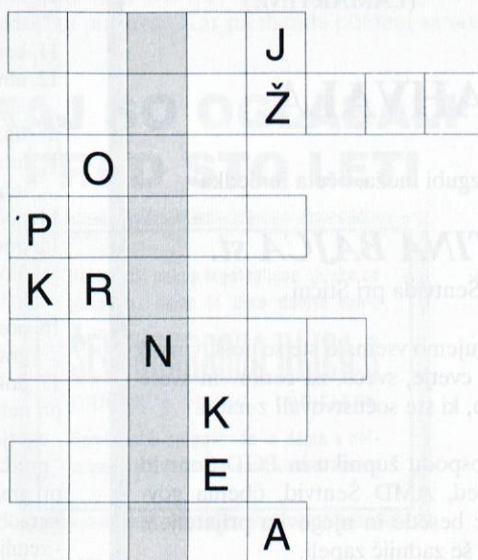

PRIOGA ČASOPISA DELO OB TORKIH		EMBALAŽA ZA TEK- ČINE IZ PLASTIFIC. PAPIRJA	PAVLE ZIDAR ENAKI ČRKI	GRŠKI PISEC BASNI	PROSTOR Z UČILI ALI ZBIRKAMI	PEVEC DRAGO- JEVIČ	DEL TELEFONSKEGA APARATA ZA POSŁUŠANJE IN GOVOR	SREDOZ. GRM ALI DREVO	IVAN KRAM- BERGER	FRANC. FILOZOF IN PISATELJ	PLOŠČA, KI POKRIVA TRUP LADJE	VODITELJ TV DNEVNIKA (BOŠTJAN)	ČA-?ČA
ODPADEK PRI TREB- LJENJU SOLATE		ŽIVČNOST		ANJA TOMAŽIN		ROČNO NAPISANO BESEDILO	SKETOVA LITERARNA JUNAKINJA (MIKLOVA)	ZAJEDA MORJA V KOPNO	ŠEF UPRAVE ČASNIKA DELO (JURE)	MODRO- CVETNA KULTURNA RASTLINA	SLIKA TELESA BREZ OBLAČILA	HODIL PO ZEMLJI SEM NAŠI	
SIBIRSKO VELE- MESTO		ŠIVALNO SREDSTVO		NEUGODEN OBČUTEK		PRITOK DONAVE V BEOGRADU ZAVOJE- VALEC		SIMONA JUVAN		TONE FORNEZZI DOLINA POD PONCAMI		SOVICA IZ PRAVLJICE SVETLANE MAKA- ROVIČ	
RAČUNAL. OBLIKOV. MATEVŽ BOKALIČ		ZABAVNA DEJAVNOST		PESNIK GRAFE- NAUER		VEZNIK		NEVAREN PESTICID V PITNI VODI		NOMADSKO LJUDSTVO V ZAHODNI SAHARI		RADEN- SKINA OSVEŽILNA PLJAČA	
KVAR- NERSKI OTOK		LAHKO JE LUNIN ALI SONČEV		ENOTA ZA TLAK V PNEV- MATIKAH		ARI ONASSIS		? VL. ONI NEMŠKI TV VODITELJ (STEFAN)		ZABAVNA DEJAVNOST		PESNIK GRAFE- NAUER	

LAHKA KRIŽANKA s popustom

V poudarjenem navpičnem stolpcu boste lahko prebrali nekaj veselega.

VODORAVNO

1. pijača
2. ena od razsežnosti stavka
3. poletni led
4. pernate letalke
5. živali v zemlji
6. v temnem času dneva
7. ločilo na koncu
8. krvna črpalka
9. vrednost

KVIZ

1. Katere od naštetih živali slovijo po dolgoživosti?
a) gosi
b) krokarji
c) papige
2. Katera snov ne vsebuje vezanega vodika?
a) voda
b) amoniak
c) ogljikov dioksid
3. Kateri material je največ uporabljal sveti Jožef?
a) železo
b) usnje
c) les
4. Kdo so bili mostiščarji?
a) prebivalci stavb na kolen
b) pobiralci mostnine
c) graditelji mostov, daljših od 10 m
5. Kateri kamen je primeren za prižiganje ognja?
a) roženec
b) peščenec
c) apnenec
6. Koliko nog ima komar?
.....
(Nasvet: ujemi in preštej)
7. Kaj je v starih časih pomenila beseda jar (jër)?
a) star
b) mlad
c) neumen

Rešitve iz prejšnje številke: 1. a, 2. a, 3. c, 4. b, 5. 731m, 6. b, 7. c.

SMEŠNICA

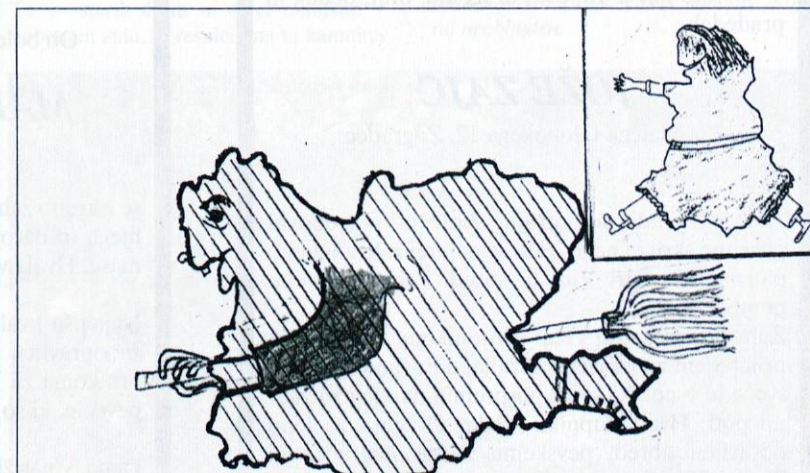
Tone ima težave z živci. Po pomoč se zateče k zdravniku, ta pa mu svetuje: "Izogibajte se vsakega razburjenja in prenehajte s pijačo." Tone nekaj časa razmišlja, nato pa odvrne: "Gospod doktor, to dvojce ne gre skupaj. Lejte, če samo pomislim, da ne bi več pil, sem že razburjen!"

UGANKE ŠALJIVKE

1. Katera gora je najbolj pametna?
2. Katera salama dá največ moči?
3. Katera blazina je najmanj primerna za zglavje?
4. Katerega zoba tudi zobozdravnik ne more pozdraviti?
5. Katera vdova najdlje žaluje?

ODGOVORI: 1. Triglav, 2. iz konjskega mesa - zaradi konjske sile, 3. blazinica za šivanke, 4. babji zob, 5. pajek črna vdova

OZRIMO SE MALO NAOKOLI

Zadnjič so bili na sliki obrisi ene izmed naših sosednjih občin. Ker ste same bistre glave, verjamem, da ste jo prepoznali - bila je Grosupeljčanka. Občine so že od davna ženskega spola, zato si jih tudi jaz predstavljam kot punce. Ivančevko sem ondan obrnil na glavo, Grosupeljčanko pa sem spravil na kolena in v lete položaj. Je pač že nekoliko v letih, zato je dobila ustrezno opremo.

Zraven sem dodal še pomanjšano ivanško punco, da boste lahko primerjali, katera je lepša. Meni se zdita obe zelo seksi. Ivanška seveda še bolj, ker je mlada. Kaj pa vi mislite?

TURISTIČNO DRUŠTVO ŠENTVID PRI STIČNI

Pogo naj ljudje!
Pogo naj pesem mater in očetov,
pastirsko pesem, ki s planin prave...

(J. Kranjc)

Spoštovane kranjke in kranjani Šentvida in okoljskih vasi!

Z verzji himne Tabora slovenskih pevskih zborov vas želimo spomniti na izjemen kulturni dogadek, ki bo potekal 21. in 22. junija 2003 v našem kraju. Letos bomo stiriintriidesetih prisluhnili pevkom in pevcom iz zamejstva in naše domovine, ki jim je pesem postala vsakodnevna spremljevalka in spodbudjalca.

Ob tej priložnosti izobesimo slovenske zastave, naj možno zas izbrano v pozdrav najlepšemu pevskemu zboru. Poskrbimo, da se bodo naši prijatelji – pevci in vsi obiskovalci prijetno počutili med nami, zato uredimo in očistimo okolico svojih domov.

Spoštovani kranjke in kranjani! Vljudno vas vabimo na KONCERT ZAMEJSKIH PEVSKIH ZBOROV v soboto, 21. junija 2003 ob 20. uri, ki bo v OŠ, in na 34. TABOR SLOVENSkih PEVSKIH ZBOROV v nedeljo, 22. junija 2003 ob 13. uri.

Teden prej pa bo potekal t.i. Šentvidski kulturni teden v okviru Pevskega društva Šentvid pri Stični.

V soboto, 14. junija 2003 ob 20. uri bo v Kulturnem domu Šentvid pri Stični večer plesa in petja z nastopom Folklorne skupine Vidovo.

V torek, 17. junija 2003 ob 20. uri bo v Kulturnem domu Šentvid pri Stični letni koncert matkega inženjskega pevskega zbora PD Šentvid pri Stični.

V četrtek, 19. junija 2003 ob 20.30 uri pa bo Gledališka skupina Vidovo ponovno uprizorila gledališko delo Toneta Partljičarja: Moj ata, socialistični kulak.

Vljudno vabljeni!

Kulturno društvo likovnikov Ferda Vesela Šentvid pōm Stični vas prično vabi na likovno razstavo mladih ustvarjalcev ob zaključku likovnih delavnic 2002–2003. Njihova umetniška dela si lahko ogledate v torek, 17. junija, v četrtek, 19. junija, v soboto, 21. junija in v nedeljo, 22. junija 2003 od 18. do 20. ure v likovni galeriji Kulturnega doma.

Želimo vam veliko kulturnih užitkov in vas lepo pozdravljamo.

Predsednik TD: Janez Kastelic

Na podlagi Odloka o proračunu Občine Dobrepolje za leto 2003 (Uradni list RS, št. 29/03), na podlagi Odloka o proračunu Občine Grosuplje za leto 2003 in 2004 (Uradni list RS, št. 26/03), na podlagi Odloka o proračunu Občine Ivančna Gorica za leto 2003 (Uradni vestnik Občine Ivančna Gorica, št. 2/03), Občine Dobrepolje, Grosuplje in Ivančna Gorica skupaj s pooblaščenno finančno organizacijo objavljajo

X. JAVNI RAZPIS

za dodelitev posojil za pospeševanje razvoja malega gospodarstva občin Dobrepolje, Grosuplje in Ivančna Gorica.

I. PREDMET RAZPISA

Občine Dobrepolje, Grosuplje in Ivančna Gorica s pooblaščenno finančno organizacijo razpisujejo posojilo za pospeševanje razvoja malega gospodarstva v občinah Dobrepolje, Grosuplje in Ivančna Gorica v skupnem znesku 75.000.000,00 tolarjev.

Namen posojil:

- odpiranje novih delovnih mest,
- nakup, urejanje in opremljanje zemljišča za gradnjo poslovnih prostorov,
- nakup, graditev ali adaptacija poslovnih prostorov,
- nakup nove opreme ali njena obnova.

II. MERILA IN POGOJI

Na razpis za dodelitev posojila se lahko prijavijo:

- samostojni podjetniki posamezniki,
 - podjetja v zasebni in mešani lasti.
- Sedež in dejavnost samostojnega podjetnika ali podjetja mora biti na območju sodelujočih občin.

Posojila se prednostno dodeljujejo dejavnostim:

- ki zagotavljajo delovna mesta,
- ki so izvozno usmerjene,
- ki omogočajo razvoj turizma,
- ki dopolnjujejo proizvodne programe ostalega gospodarstva,
- z visoko stopnjo inovativnosti,
- ki uvajajo sodobne tehnologije.

Posojila se daje:

- za dobo do 5 let,
- obrestna mera TOM + 1 %,
- stroški odobritve 0,5 % - (enkratno),
- stroški spremljave 0,15 % (izračunava se od neodplačane glavnice in sicer enkrat letno-od drugega leta naprej).

III. VSEBINA VLOGE

Gospodarske družbe morajo za pridobitev kredita predložiti:

1. vlogo za dobritev kredita na obrazcu banke
2. opis komitenta na obrazcu banke
3. organizacijsko strukturo družbe
4. GCC deklaracijo na obrazcu banke
5. Kopijo ustanovitvenega akta in ali kopijo družbene pogodbe
6. Kopijo statuta družbe (obvezno za delniške družbe)
7. Izpolnjen IPO obrazec
8. fotokopija sklepa sodišča o registraciji podjetja in fotokopija vseh sprememb,
9. karton deponiranih podpisov
10. kopije osebnih dokumentov in davčnih števil pooblaščenih oseb
11. kopija davčne številke družbe
12. obvestilo Zavoda RS za statistiko o identifikaciji razvrstitvi po dejavnostih,
13. letna in revizijska poročila za zadnja 3 leta
14. podatke o poslovanju v tekočem letu
15. podatke o stanju na računu in blokacijah izdane s strani banke, pri kateri je odprt transakcijski račun,
16. poslovni načrt oz. investicijski program za dobo kreditiranja,
17. dokazilo o namenu porabe sredstev: pri nakupu poslovnega prostora - overjeno kupoprodajno pogodbo oz. prodajno pogodbo pri gradnji poslovnih prostorov - gradbeno dovoljenje - zemljiškonjni izpisek oz. dokazila o lastništvu - predračunsko vrednost investicijskih del z gradbeno dokumentacijo pri adaptaciji poslovnih prostorov - soglasje za adaptacijo del, ki se mora glasiti na prošilca za posojilo - predračunsko vrednost adaptacijskih del - pogodbo o najemu in soglasje lastnika za izvajanje adaptacijskih del, če bo

adaptacijo izvajal najemnik pri nakupu osnovnih sredstev - predračun oz. račun osnovnega sredstva

18. zavarovanje kredita (zemljiškonjni izpisek in cenitev nepremičnin, dokumenti o vrednosti premičnin, podatki o poroku - enaki kot za kreditorejmalca),
19. druga dokumentacija po dogovoru.

Samostojni podjetniki posamezniki morajo za pridobitev kredita predložiti:

1. vlogo za odobritev kredita na obrazcu banke
2. predstavitev dejavnosti na obrazcu banke
3. IPO obrazec
4. Fotokopije osebnih dokumentov in davčnih števil pooblaščenih oseb
5. obrtno dovoljenje oz. dovoljenje za opravljanje dejavnosti
6. prigrisatveni list samostojnega podjetnika
7. kopijo davčne številke
8. potrdilo o plačanih davkih in prispevkih
9. potrdilo o prometu na transakcijskem računu računu
10. podatke o tekočem poslovanju
11. davčna napoved z bilanco stanja in izkazom uspeha za zadnja tri leta, potrjene s strani Davčne uprave
12. potrdilo o stanju in (ne) blokadi transakcijskega računa izdanega s strani banke, pri kateri je račun odprt
13. poslovni načrt oz. investicijski program za dobo kreditiranja,
14. dokazilo o namenu porabe sredstev: pri nakupu poslovnega prostora - overjeno kupoprodajno pogodbo oz. prodajno pogodbo pri gradnji poslovnih prostorov - gradbeno dovoljenje - zemljiškonjni izpisek oz. dokazilo o lastništvu - predračunsko vrednost investicijskih del z gradbeno dokumentacijo pri adaptaciji poslovnih prostorov - soglasje za adaptacijo del, ki se mora glasiti na prošilca za posojilo - predračunsko vrednost adaptacijskih del - pogodbo o najemu in soglasje lastnika za izvajanje adaptacijskih del, če bo adaptacijo izvajal najemnik pri nakupu osnovnih sredstev - predračun oz. račun osnovnega sredstva
15. zavarovanje kredita (zemljiškonjni izpisek in cenitev nepremičnin, dokumenti o vrednosti premičnin, podatki o poroku)
16. druga dokumentacija po dogovoru.

IV. ROK ZA PRIJAVO

Vloge za dodelitev posojila pošljite na naslov: Občina Ivančna Gorica, Sokolska 8, 1295 Ivančna Gorica. Rok za prijavo je do 20.08.2003 oz. do porabe namenskih sredstev. Če vloga ne bo vsebovala zahtevane dokumentacije, se zavrne. Medobčinski odbor za razvoj malega gospodarstva občin Dobrepolje, Grosuplje in Ivančna Gorica bo najpozneje v 30 dneh po roku za prijavo odločal o dodelitvi posojil. Vse potrebne informacije dobite na sedežu Občine Ivančna Gorica pri ga. Božič na tel.: 7878-384, 7878-385.

OBČINA DOBREPOLJE

Župan

Anton Jakopič l.r.

OBČINA GROSUPLJE

Župan

Janez Lesjak l.r.

OBČINA IVANČNA GORICA

Župan

Jernej Lampret l.r.

ZAHVALA

V 94. letu nas je zapustil dragi ata, brat, dedek in pradedek

JOŽE ZAJC

iz Malega Globokega 12, Zagradec

Ata je zaradi dolgotrajne bolezni potreboval posebno skrb in nego, zato se najprej zahvaljujemo patronažni sestri Vidi in sosedi Pepci za njuno pomoč.

Zahvalo izrekamo vsem sorodnikom, sosedom in prijateljem za izraženo sožalje, darovano cvetje in sveče in vsem, ki so ga pospremili na njegovi zadnji poti. Hvala župniku Vinku Dragušu za lepo opravljen obred, pevskemu zboru Zagradec in Slavku Blatniku za ganljive poslovilne besede. Hvala tudi vaškim pogrebcom in Perparjevem za pogrebne storitve.

Vsi njegovi

Vrnite, o, misli se v čase prežite!

Vaš tožni spomin je tolažba srca;
zazrite se v dušo mi, misli, zazrite,
srce mi je polno, želim si solza.

(LAMARTINE)

ZAHVALA

Ob boleči izgubi moža, očeta in dedka

MARTINA BAJCA st.

iz Šentvida pri Stični

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki ste se poslovlili od njega in darovali cvetje, sveče, za cerkev in svete maše. Hvala vsem, ki ste sočustvovali z nami.

Najlepša hvala gospodu župniku in PGD Šentvid za opravljen obred, AMD Šentvid, obema govornikom za lepe besede in njegovim prijateljem pevcom, ki so mu še zadnjič zapeli.

Deda, v nas živiš naprej ...

Vsi njegovi

Siva stran

1910 — 1901 — 1902 — 1903 — 1904
 1909 — 1908 — 1907 — 1906 — 1905

*Ljudje & kačetka
preteklega stoletja*

FRANCKA GODEC Z VIRA

Francka ni dolenske gore list. Njeno življenje se je začelo daleč za gorami, blizu gorenjskega Podnarta, v zaselku Dobravica. To se je zgodilo 19. marca 1913. leta. Naša slavljenka se rojstnega kraja prav nič ne spominja, ker se je bila družina kmalu po njenem rojstvu preselila bolj na primorsko stran, v Podbrdo. To je blizu tam, kjer bohinska proga po dolgem predoru spet pride na plano. Oče Ivan so v Podbrdu kolarili, mati Frančiška pa gospodinjala in obdelovali čisto majhno posestvo, ki je premoglo kravico in prašička.

Kmalu potem so očeta vzeli k vojakom in ga tam obdržali vsa štiri leta vojske. Tam so bili kuhar. Prav do strelskih jarkov so dovažali menažo. Imeli so zares neznansko srečo, da jih pri tem ni kaj zadelo.

Po očetovem odhodu so se začeli za mater in petero otrok težki časi. Iz stiske jih je rešil stric Miha, Groharjev iz Podporezna, sorodnik po materini strani, in jih vzel k sebi. Tam so ob delu na kmetiji preživljali težka vojskino leta. Na novem domu so jih po dolgem času enkrat obiskali oče. Francka se jih je kar prestrašila. Bili so odeti v soldaški gvant in večje brke so nosili kot Cankar na tolaškem desetstisočaku.

Po končani vojski in očetovi vrnitvi je družina spet odšla v Podbrdo, ki je tedaj pripadalo Italiji. Tam je Francka pet let hodila v italijansko šolo, ki pa na srečo ni bila čisto italijanska.

Bili so blizu meje, zato tam potujčevanje ni bilo tako močno. Pouk so imeli v slovenskem jeziku, le enkrat na teden je prišla italijanska učiteljica. Imela je zelo hecno postavo. Šolarjem se je zdela kot debela hruška, drugače pa ni bila slab človek.

Po končani osnovni šoli se je Francka pri vaški šivilji leto dni učila šivanja. Nato pa jo je življenjska pot za nekaj let spet zanesla v Podporezen, od tam pa v Naklo blizu Brezj. Tam je bila nekaj let v vaški gostilni za kelnarico.

V tistih časih jo je kdaj mahnila tudi čez mejo v Italijo. Ob neki priložnosti se je na meji seznanila s financarjem Alojzom Godcem, doma z Dolenskega, s Krke, in se z njim omožila. Mož je bil nekaj starejši od nje. Med zadnjo vojno je nekaj časa partizanal, po vojski pa je delal na občini v Železnikih. Po dolgi letih ga je obšlo domotožje in je družino spravil v svoj rojstni kraj na Krko.

Po dolgem času sta zakonca končno prišla do lastne strehe nad glavo. Iz prihrankov sta kupila starejšo hišo na Viru pri Stični. Malo sta jo preuredila in se vselila v nov kvartir. Tu se je Francka, prava ptica selivka, končno ustavila. V življenju se je kar osemkrat selila. Priimek Beguš, ki ga je imela do poroke, je bil prav zares skladen z njenim nemirnim življenjem.

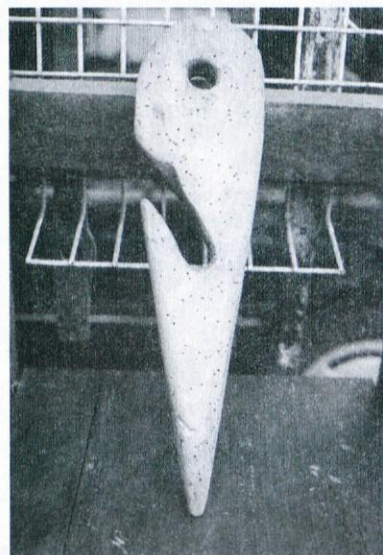
Kmalu bo minilo četrto stoletje, kar je mož Alojz odšel na drugi svet. Od tedaj živi sama v hišici tik pod starodavnim virskim obzidjem. Zdravje ji še kar dobro služi, le telo se je nekoliko upognilo in gluhoti ji zadnje čase malo nagaja, zato sva se pogovarjala bolj po "mlinarsko".

Doma jo večkrat obiščeta otroka - sin Srečko in hči Olga. Oba imata že svoji družini, ki premoreta vsaka po dva Franckina vnuka. Tudi stiški župnik Janez vsak mesec pride pogledat, kako je z njeno dušo in telesom. Jaz duše mame Francke nisem preverjal, telo pa je videti kar v redu, zato duša po mojem ne more biti čisto pri kraju. Da bi le še dolgo bilo tako ali pa še boljše želi Klasjev Polde.

IZ ZAKLADNICE
NAŠIH DOMOV

Najprej bi se rad lepo zahvalil vsem sodelavcem narodopisnega kotička. Hvala za poslane rešitve in vzpodbudne besede, ki ste jih pripisali. Z veseljem ugotavljam, da nas je še veliko spoštovalcev starega načina življenja in ohranjevalcev vsega, kar je od tega življenja ostalo. Seveda se bomo vsi skupaj še naprej trudili in skušali storiti kaj koristnega.

Danes sem vam za narodopisno uganko pripravil nekaj čudnega. Ni posušen morski pes, pa tudi jeznega človeka predmet ne posnema, čeprav je res, da se nekoliko grdo drži. Orodje so največ uporabljali poleti v košnji. Sporočite ime in še kaj drugega o upodobljenem orodju. Ekspонат je iz etnološke zbirke C. Klemenčiča z Glogovice.

L S

Kje so tiste vodice, ki so včasih bile

IZIRK

Izpod masivov Obolno, Škrjančica in Brdo izvirajo vode, ki so pri nas najbogatejše z raztopljenim apnencem. To so Kosca, Izirk, Bukovica in Reka. Prvi trije potoki dajejo vodo Krki, zadnji pa se izliva v Savo.

Naša pozornost bo tokrat posvečena Izirku. Ta je nekoč dajal obilo vode Stiškemu potoku. Okoličani pod imenom Izirk razumejo tri stvari: obsežen svet v zgornjem toku Stičnice, vzhodni zaselek vasi Leščeve in številne ondotne izvire. Slednji so dali temu predelu tudi ime. Danes so glavni izviri v Izirku zabetonirani, pretežni del njihove vode pa odteka po vodovodnih ceveh v naseljene kraje.

Pred vodovodnim zajetjem je izirška voda vrtela kolesa daleč naokoli znanega mlina. Izirška voda je posebej bogata z raztopljenim apnencem. Ta se na površini izloči v obliki poroznega lehnjaka ali lahkoveca. V poganskih časih, ko so ljudje obredno častili vodo, je laški kamen veljal za poseben dar vodnega božanstva, zato so mu ponekod rekli "bužji kamen". Ta v starih časih ni smel manjkati v nobenem domu. V resnici ima ta kamnina

številne, v gradbeništvu zelo cenjene lastnosti.

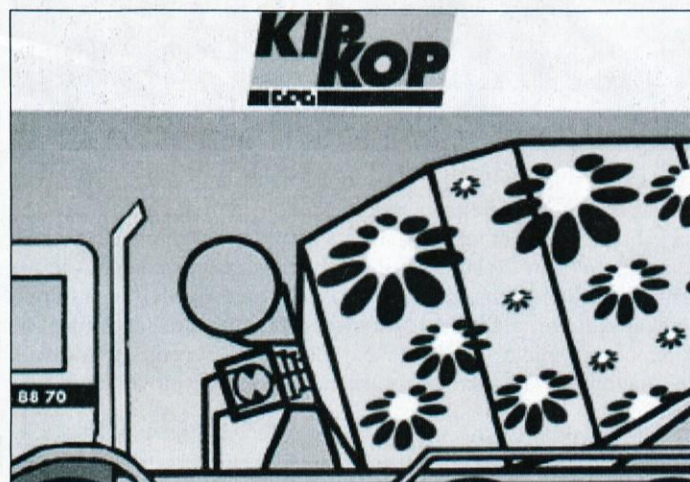
Zadnji mlinar v Izirku je bil Karel Grčman - Izirčan. Pretežni del življenja se je ukvarjal tudi s pridobivanjem izvrstnega gradbenega materiala lehnjaka. Na sliki kaže, kako so kamen nekoč obdelovali s sekuro in žago. Posnetek je bil narejen pred desetimi leti. Sedaj bi pokojni Karel imel že blizu sto let. Zaselek Izirk je danes že skoraj neobljuden.

Vode, bogate z lehnjakom, pogosto menjajo struge in puščajo za seboj debele plasti lahkega kamna. Tam, kjer se voda ne more umakniti drugam, nastajajo čudoviti lehnjakovi slapovi. Najlepsi so v Kosci in na reki Krki.

GOVORI SE ...

...da so na Krki letos spomladi odkrili novo jamo, še lepšo in mogočnejšo od prve, polno lepih kapnikov. Odkritje je menda zasluga predvsem Žužemberčana Darka Hribarja in drugih članov novomeškega jamarskega društva. Jama je na lokaciji izvira Poltarice pod ostanki gradu. Krstili so jo enostavno Poltarica. Zaenkrat jamo še raziskujejo, dostop pa je možen le jamarjem po ozkem rovu in je zaklenjena. Do sedaj je odkrito dvesto metrov dvorane in še manjša dvorana v nadstropju. Baje si je jamo ogledal tudi že predsednik turističnega občinskega društva Avgust Likovnik. Govori se tudi, da mu je pri izhodu iz jame, skozi rov ponagajala njegova prava moška postava. Kar pa menda pomeni samo to, da bosta turizem in jama "pasala" skupaj.

ZNAK KAKOVOSTI V GRADITELJSTVU!

Izdelujemo, dobavljamo in vgrajujemo vse vrste betonov
 BETONARNE: LJUBLJANA, VRHNJICA, GROSUPJE
 Pripravljamo in dobavljamo armature po načrtih

DOBAVA IN VGRADNJA TAKOJI
 01 / 256-88-70

GPG KIPKOP d.o.o. Ljubljana, Cesta dveh cesarjev 393
 1000 Ljubljana

KAJ SO OGLAŠALI
PRED STO LETI

KOMENTAR:

Gospoda Gričar in Mejač bi dandanes s tako ponudbo slabo tržila. Kaj hočemo, moda in tehnologija materialov se vse hitreje spreminjata. Kaj bo šele v prihodnje!

MALI OGLAS

V Gabrovki pri Zagradcu ugodno prodam dve zazidljivi parceli.

Informacije dobite na telefonu: 031 485 046

"Hodil po zemlji "SEVERNA"

sem naši ...

STRAN

NARAVA IN LJUDJE NARAVA IN LJUDJE NARAVA IN

NARAVA IN LJUDJE NARAVA IN LJUDJE NARAVA IN

* ZA DOBRO VOLJO *

KAKO JE TINE "FURAL"

Boter Fronc je Tinetu za birmansko darilo dal žrebička in pristavil: Zredi ga in prodaj, pa boš prišel do cvenka.

Za Tinetove mladosti je bila težka za denar, zato se je fant z veseljem oprijel konjiča. Dobra tri leta ga je krmil in krtačil, da je zrasel v lepo žival. Ko ga je naučil še voziti, mu je boter nekega dne velel: "Zapreži konja v moj koleselj in pojdi na sejem. Tam boš iztržil lepe denarce zanj." Odraščajoči fant je ubogal. Konja je še posebej lepo skrtačil, si sposodil botrov koleselj in se odskočjal na veliki sejem k svetemu Antonu.

Med sejmarji je Tine z lepo živaljo hitro vzbudil pozornost in nek Bločan mu je brez prevelikega mešetarjenja odšel za konja dvesto kron. Fantu se je

kar samo smejalo, saj toliko denarja še svoj živi dan ni imel. Toda smeh mu je pri priči zginil z obraza, ko je zagledal stričev koleselj brez vprege.

Najprej je spraševal sejmarje z domačega konca, toda nobeden ni imel proste vprežne živali, da bi mu vozilo potegnili do botrove domačije. Fant je še nekaj časa taval naokoli, potem pa si je nataknil na vrat konjski komat in hajd s kolesljem proti domu.

Vozilo v resnici ni bilo posebno težko, a je Tineta kljub temu močno gnalo po klancih navzdol, da se je kar kadilo za njim. Na neki ovinkasti strmini je le malo manjkalo, da ni v diru povozil gručo ljudi, vračajočih se s sejma. Iz previdnosti je potem na vrhu

večjih klancev najel "žlajfarja", da mu je z zavoro uravnaval hitrost. Kajpak ni šlo brez odškodnine.

Hujša muka pa je vozataja Tineta čakala, ko je šla cesta navzgor. Tedaj je vsakič najel par močnih potiskačev, ki so ga na vrhu spet obrali za nekaj kron. Nekaj konjske kupnine je spuhlo tudi v obcestnih gostilnah, kamor si je samotezni voznik hodil privezovat uha-jajočo dušo. Končno je novopečeni sejmar le prisopihal do botra Fronca. Ta se je zdelanemu Tinetu smejal na vsa usta, nazadnje pa pristavil: "Le zapomni si, vsaka sola nekaj košta!"

L S

LVIII. REKORD

PESTRA DREVESNA ZDRUŽBA

On dan sem hodil po zagraškem Borštu in si s zanimanjem ogledoval sledove nekdanjega rudarjenja. Na lepem se nekaj premakne v gozdni podrasti. "Da ni medved," me prešine, in že zavzemam položaj za visoki start, da bi jo ucvrl, ko spoznam, da to sploh ni medved, temveč Gaber Hrovat, Šlosarjev iz Zagradca.

Sva dobra znanca, zato sem ga pobaral, kaj dela med rastlinjem. "Drevesa občudujem," mi je odvrnil. "Lejte, koliko različnih dreves je zrasedlo na površini dobrih dveh arov." Drevesa tudi mene zanimajo, zato sva jih družno poimenovala: hrast, smreka, jelka, cer, macesen, divji in domači kostanj, veliki in mali jésen, javor, maklen, makojnica, divja hruška, lesnika, zeleni in rdeči bor, topol, breza, češnja, bukev, lipa, gaber, jerebika in morda še kaj. Pri tem grmovnic, kot so dren, leska in še nekatere druge, sploh nisva štela. "Petindvajset različnih vrst na tako majhnem prostoru. Presneto, saj to je nov Klasjev rekord," sem vzkliknil po končanem naštevanju. Pozneje mi je Gaber priznal, da je nekaj vrst zasadil tudi sam, ker se mu zdi pester gozd še posebej zanimiv. Tudi odpornost zoper razne škodljivce in ujme je večja. Vidite, kaj vse zmore narava. Ker je imel pri tem svoje prste vmes tudi Gaber, bomo rekord pripisali njemu. Čestitamo.

Gaber Hrovat in del njegovega pestrega gozda. Občudovanje tako zanimivega drevesnega sestoja je bilo lepo doživetje, zato je bilo Gabru na koncu od srca odpuščeno, ker je na začetku tako prestrašil ubogega Leopolda.

Nenavadna rastlina v naših krajih

Rastline iz družine volčinovk so po svetu dokaj razširjene. Znanih je okoli sedemdeset vrst. Tudi pri nas jih raste nekaj. Najbolj znan je navadni volčin. Ta na sliki pa je bolj redek. Botaniki mu strokovno pravijo Daphne Blagayana - po naše Blagajev volčin. Rastlina je bolj izbirična, zato jo najdemo le na posebnih rastiščih. Najbolj znana je iz okolice Polhovega Gradca. Pred desetletji je nekaj sadik te rastline od tam prinesel znanec družine Hrovat iz Zagradca in jih posadil v njihovem Borštu. Na veliko presenečenje Hrovatovih so se rastline prijele in sedaj vsako leto s prijetno dišečimi cvetovi razveseljujejo občudovalce.

L S

imetjem zatekli okoličani in se postavili v bran napadalcem.

Za današnja pojmovanja je bila najbolj nenavadna vloga vižaja. Vižaj je bil nekakšen španovinski glasnik (klicaj), organizator vižanja. Njegovo početje je imelo deloma verski deloma posvetni, zlasti obrambni pomen. Mile viže, ki jih je pod vižajem vodstvom izvajalo prebivalstvo, so bile

večinoma prošnje k domačim bogovom, predvsem k Trimožju, trde viže pa so bile klicanje božjega srda nad sovražnike.

Špaji, špižaji, svečaji in vižaji so bili s svojimi klani jedro španovinske aristokracije. V manjših španovinah so bile našteje funkcije dostikrat združene v dveh ali celo v eni sami osebi.

ŠPANOVINSKA ARISTOKRACIJA

Skupnosti prazgodovinskih Dolenjcev, tako imenovane španovine (španovije ...), so obsegale geografsko bolj ali manj zaokrožene enote v velikosti današnjih občin. Vodil jih je špan (iz tega je izšla beseda župan) s svojimi pomočniki. Španovine so imele nekaj značilnosti, ki jih danes pripisujemo državam, kar pomeni, da so bile nekako suverene na svojem ozemlju.

Imele so lastno gospodarstvo, sodstvo, obrambo in kulturne institucije, močno prežete z verovanjem v zemeljska in nebesna božanstva.

Večjim in premožnejšim španovinam so vladali štirje pomembni možje. Glavni je bil kajpak špaj. Ta je imel v španovini največji vpliv. Običajno je bil v celi skupnosti najpremožnejši. Poleg vojaških pristojnosti je imel tudi pristojnost zastopanja skupnosti nasproti drugim španovinam.

Pomembno funkcijo je imel svečaj, odgovoren za duhovno, zlasti za versko in nraštveno življenje španov. Na našem območju, kjer smo imeli najbolj v časteh vodo, so se svečaji imenovali baji ali bajdi, oskrbniki očiščevalnih bajerjev. O njih bomo lahko nekaj več prebrali v poglavju o verovanju davnih Lëb-jancev.

Tretjo španovinsko funkcijo je opravljal špižaj. Ta je skrbel za španovinske strateške zaloge v španski (špajski) vasi znotraj utrjenega gradišča. Tja so se ob nevarnosti s premičnim

Detajl z vaške situle. Prikazuje veseljaško življenje na zgodnji dan v španski vasi. Svečaja prižigata kadilo, špaj razkazuje simbol svoje oblasti v obliki dveh ptičjih glav, špižaj nadzira strežbo dveh točjak in enega točaja, vižaj pa igra na trstenko. Duhovna sta pokrita s čepicama, vojaške osebe imajo na glavah kovinske čelade, strežno osebje pa je gologlavo. Da da, tudi v prazgodovini se je "oblast" imela lepo.

PODLISTEK

NAŠI
KRAJIV
PRETEKLOSTI

LEOPOLD SEVER